

د هر بالغ شخص ضرورت

پټې مسئلې

هغه مسئلې چې عموماً يې
خلق په پوښتنه کولو شرمېږي

مټب

فضل امين حقاني

نورالله نيازی
0313-9090423

نیاځي کتب خانہ
سردار بازاره اکوڑه شگل

فَاسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

د هر بالغ شخص ضرورت

پټې مسئلې

هغه مسئلې چې عموماً يې خلق په تيوس کولو شرميږي

مرتب

فضل امين حقاني

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جمله حقوق ناشر سره محفوظ دی

د کتاب پېژندګلو:

د کتاب نوم: پتي مسئلي
 مرتب: فضل امين حقاني
 د چاپ وار: وروميه ځل
 د چاپ کال: جنوري 2020ء
 ناشر: نيازي کتب خانه سردار پلازه اکوړه خټک
 شمېر: 1100 ټوکه

د موندلو درک:

نيازي کتب خانه سردار پلازه اکوړه خټک

0313 9090423

فهرست

نمبره	موضوع	صفحه
1.	مقدمه	16
2.	تقریظ	17
3.	د ټاکنې او ناپاکنې مسئله	18
4.	په غلې (جوارو غنمو وغیره) باندې د غوټانو	18
5.	په میوو کې چې کوم چټکي وي د هغې حکم	18
6.	د خوړلو خیزونه چې خراب شي نو څه حکم لري	19
7.	د پیو د راویستو په وخت کې که بچه پکې بریوزي	19
8.	د وړو اولویو بولو نه چې کوم بخارات او چټکي د هغې حکم	19
9.	د متیازو د وړو وړو خړیکو څه حکم دی	19
10.	ناپاکه خیز په اوبو کې د بریوتلو د وجې نه	20
11.	د تشاب په لویه کې چې کومې ناپاکه اوبه وي د هغې	20
12.	نجاست که اوسوزي نو لوگې نې پاک دی	20
13.	په ناپاکې باندې د گرد حکم	20
14.	د حلال خنور گندگي پاکه ده	20
15.	په کومو خایونو کې واړه او لوی بول کول مکروه دي	21
16.	د متیازو وغیره په وخت کې د کومو کارونو نه بیج کیدل پکار	21
17.	د اودس بیان د هوا وټونکي سري خوب باندې اودس نه	22
18.	وبنه د نوکانرو نه زیاته وي نو اودس ماتېږي	22
19.	د ښځې د سینې نه د پیو په وتلو سره اودس نه ماتېږي	22
20.	د مالوچو د وجې نه که د متیازو قطره بهر راؤنځي	22
21.	ښځې ته به لاس لگولو سره اودس نه ماتېږي	22
22.	د ماشوم د مویڅ په حالت کې شیدې ځکل	23
23.	د خنزیر د وښتانو نه د جوړ شوي برش حکم	24
24.	که هوا د ښرمگاهه دمخکې طرف نه اوځي	24

24	د سلسل بول والا د اودس او د کپړو د طهارت مسئله	25
24	سړی معذور کله جوړېږي. د معذور څه حکم دی.	26
25	د معذور حکم	27
25	د معذور د حکم نه به کله وځي	28
25	د معذور د کپړو حکم	29
26	د سیلان په مرض کې د اودس د حفاظت تدبیر	30
26	د بواسیرو د وجې نه وټونکي وینه	31
26	د بواسیرو په مسو باندې د نیلو لگولو وخت لاندې گوته داخلول	32
27	که د یو سړي دروستو شرمگاه څه حصه بهر راوځي	33
27	مني که بغیر د شهوت نه او وځي نو اودس ماتېږي	34
27	د مني، مذي او ودي تعریف	35
27	که د مشترکه حصې نه چينجې راوځي نو اودس ماتېږي	36
28	د غسل بیان	37
28	په غسل کې د مصنوعي غاښونو حکم	38
28	د جنابت په حالت کې سلام	39
28	بغیر د غسل کولو نه دوهم ځل کوروالې کول	40
28	د جنابت په حالت کې وینسته او نوکان پرېکول	41
29	د جنابت په حالت کې د ذکر او تلاوت حکم	42
29	په غسل کې غږ غږه فرض ده که صرف خولې نه اوبه اچول	43
29	د جنابت په غسل کې کمځی پرانستل ضروري دي	44
29	کپړې سره په دخول کولو د غسل حکم	45
30	د کوروالې نه روسته سمدستي غسل کول ضروري نه دي	46
30	مني که په لاس سره بنده کړې شي نو څه حکم یې دی	47
30	که د ښځې نه مني او وتله	48
30	په گوته داخلولو سره غسل نه واجبیږي	49
30	که نابالغه د بالغي جنس سره کوروالې او کړي	50
31	که د غسل نه روسته مني خارج شي نو ایا غسل واجب دی؟	51

31	د جنابت نه سمدستي د حیض راتلل	52
31	زنا، اغلام بدفعلي کولو سره هم غسل واجبېږي	53
32	د خوب نه د بیداره کیدو نه وروسته په مخصوص اندام باندې	54
32	په خوب کې د ښځې سره کوروالې او کړو خواتزالې او نشو.	55
32	په غسل کې د فرج خارج وینځل فرض دي	56
33	خناورو سره بدفعلي کولو کې بغیر د انزال نه غسل نه واجبېږي	57
33	صغیره غیر مشتھانې سره کوروالې کولو باندې غسل نه واجبېږي	58
33	په کومو صورتونو کې غسل واجبېږي	59
34	د انجکشن په ذریعه د ښځې په رحم کې ماده منویه رسول	60
34	چې د کوم سړي خصیې کټ وي د هغه حکم	61
35	که د یو سړي د ذکر سرکټ شوی وي نو څه حکم ئې دي	62
35	که یو سړي خپل شرمگاه په کپړه کې او نغاړې او داخله ئې	63
35	که یو سړي د خپلې شرمگاه سر د خشني نه کچه حصه داخله	64
35	شرمگاه د ښځې په نوم کې داخلول	65
36	خپله مني په خوب کې لیدل	66
36	که ښځه په خپله شرمگاه کې گوته داخله کړي	67
37	د حیض، نفاس او استحاضې وضاحت	68
37	د حیض په حالت کې کوروالې کولو سره کفار له لازمیږي که نه	69
37	د حیض نه وروسته د غسل نه مخکې جماع کول	70
38	د ښځې د حیض په حالت کې ذکر کول	71
38	د بچي د پیدا کیدو نه وروسته تر کومه پورې کوروالې منع دي	72
38	د داسې بچي د ولادت نه وروسته وینه راتلل،	73
39	د حیضې سره د مباشرت صورت	74
39	د مستحاضې حکم	75
39	د حیض په حالت کې احرام تړل	76
40	ښځې که د حیض د وجې نه طواف زیارت او نکړو	77
40	د ختانینو په میلاویدو سره روزه نه مانېږي	78

41	د روژې په حالت کې ښکلول	79
41	د ذکر په دخول سره روژه ماتېږي	80
41	په لاس سره مني خارجول مفسد صوم دي	81
41	د ښکلولو د وجې نه انزال کيدل	82
41	که روژه دار قصدا کوروالې او کړې	83
42	د ښځې سره کيناستلو باندې انزال کيدل	84
42	په بدفعلي کولو سره قضا او كفاره دواړه لازمېږي	85
42	په لواطت کې که صرف حشفه غايبه شي، نو څه حکم دی	86
42	د خناور سره بدفعلي کول	87
42	د روژې په حالت کې به فرج کې دوانې لگول	88
43	مذي وتلو سره روژه نه ماتېږي	89
43	که د روژې خيال نه وي او کوروالې او کړې ددې نه	90
43	په روژه کې د ښځې شونډې په خوله کې نيول	91
43	که په روژه کې په هيره سره جماع اوشي	92
44	د خپلې ښځې توکانړې تيرول	93
44	که چاروژه کې مړې يا خناور سره جماع او کړه	94
44	د ښځې د روژې په حالت کې به شونډو سرخي لگول	95
44	د حايضې په رمضان کې خوړل ځکل	96
44	د كفاري په روژو کې که حيض شروع شي	97
45	که ښځې په شرمگاه کې د گونې د اخلول مفسد صوم او گنډل	98
45	د بچي بېدا کيدو د تکليف د وجې نه روژه مانول	99
45	په دوانې سره حيض بندول او روژه نيول	100
47	د نکاح بيان د نکاح د باره ايجاب او قبول يو ځل کافي دي	101
47	د گواهانو نه بغير نکاح نه کېږي	102
47	يو سړی د هلک او جينې دواړو له طرفه ايجاب او قبول کول	103
47	د نابالغه جينې او هلک نکاح صحيح ده	104
48	د بالغ کيدو سره سم دستي د نکاح درد کولو اختيار	105

48	د بېرې سره نکاح صحيح دی که نه	106.
48	چې په کومه ښځه پېریان وي د هغې سره جماع	107.
49	د داسې ښځې سره نکاح کول چې سینې یې ښکاره راوتلې نه	108.
49	چې د کومې ښځې په شرمگاه کې دخول نه کېږي	109.
49	که د یوې جینې د بکارت پرده په ټوپ وهلو سره ختم شي نو	110.
49	په دوه ښځو کې د انصاف طریقه	111.
50	د داسې سړي سره نکاح چې نامرد وي څه حکم لري	112.
51	د نامرد تعریف	113.
51	که د خاوند شرمگاه کټ شوی وي نو څه حکم لري	114.
52	که ښځې د خصي سره نکاح اوکړه	115.
52	د کوروالي کولو طریقه	116.
53	د مهر مسئلې د مهر مؤجل او مهر معجل تعریف	117.
53	مهر د خاوند په ذمه قرض دی	118.
54	که ښځه رتقاوي یعنې شرمگاه یې تنگه وي نو مهر به	119.
54	د مهر ورکولو نه روسته که ښځه خنثی مشکل وي نو مهر	120.
54	د خنثی مشکل تعریف	121.
55	د خنثی مشکل غسل او کفن	122.
56	د رضاعت مسئلې د ښځې د شیدو نه حرمت کله ثابتېږي	123.
56	ماشوم او ماشومې ته ترڅو کالو پورې د پيو ورکولو حکم ؟	124.
56	د بودې ښځې ماشوم ته پي ورکول	125.
56	په دوانې کې شیدې اچول	126.
57	د لږو شیدو نه هم رضاعت ثابتېږي	127.
57	یوې ماشومې په خوله کې سینه واخیسته خو د پيو څکلو	128.
57	د خپلې ښځې شیدې څکول څه حکم لري	129.
57	په پوزه او غوږ کې د شیدو اچولو سره د رضاعت حکم	130.
58	د حرمت د باره د رضاعت وخت یو کیدل ضروري دي	131.
58	د مړې ښځې پيو څکلو سره حرمت ثابتېږي	132.

58	د مجبوري د وچي نه د دوه کالونه زيات پي ورکول	133.
58	چي چا پي خکلي وي همدغه به حرام پي	134.
58	د ورو اغېرلو په وخت کي به اوږو کي د پيو پريوتل	135.
59	د رضاعي خور جوړېدلو درې صورتونه دي	136.
59	که باکري چيني ماشومې ته پي ورکړل	137.
59	که دسري د سينو نه پي راووتل	138.
60	د طلاقو بيان د طلاق ورکول شرعي طريقه	139.
60	دويمه طريقه	140.
60	درېمه طريقه	141.
61	د شرعي حلالې وضاحت	142.
62	د طلاق رجعي، طلاق بائن، او طلاق مغلظ تعريف	143.
63	لفظ طلاق په لفظ د (ت) سره ليکل	144.
63	د نشي په حالت کي طلاق ورکول	145.
63	د ليوني له طرفه د هغه رور طلاق ورکولې شي؟	146.
63	د بي هوشي او خوب په حالت کي طلاق ورکول	147.
64	دظهار تعريف او احکام	148.
64	د نابالغه طلاق	149.
64	په زبردستي سره طلاق	150.
65	طلاق ليکلو سره واقع کيږي	151.
65	بلا اراده لفظ طلاق ويل	152.
65	په زړه کي د طلاقو خيال راتلل	153.
65	د رخصتي نه مخکي طلاق ورکول	154.
66	د طلاق د باره وکيل جوړول	155.
66	د گونگي طلاق څنگه واقع کيږي	156.
66	چي کله نامرد سري ښځي نه طلاق نه ورکوي نو ښځه به څه	157.
67	د خاورو به لوڼو غورخولو سره طلاق نه واقع کيږي	158.
67	که څوک ښځه د زنا په حالت کي اووني	159.

68	د اېلا قسم خړولو بيان	160.
68	که چا هميشه د باره خپلې ښځې ته د نه ورتلو قسم او خوړو	161.
68	باب الخلع	162.
69	په طلاق او خلع کې فرق	163.
69	د نابالغ خاوند سره د خلع صورت نشته	164.
69	خاوند ته د خلع په بدل کې خومره عوض اخيستل جايز دي	165.
70	حرمت مصاهرت د ښځې سينه په شهوت سره مس کول	166.
70	په شهوت سره خوانبې ښکلول	167.
70	د ښځې خور په شهوت سره مس کول	168.
70	د خپلې لور سره زنا کول	169.
71	د تره ښځه ښکلول	170.
71	د پلار د ښځې سره زنا کول	171.
71	که چا به غلطۍ سره خور يا مور ته لاس اولگولو	172.
71	د خوی د ښځې سره نکاح	173.
71	د نابالغه سره زنا کول	174.
72	د ماما ښځه ښکلول	175.
72	حرمت مصاهرت په کوم اندام ليدلو سره ثابتېږي	176.
72	که د چا خپلې لور ته نيت خراب شو	177.
72	د ښځې د مرگ نه وروسته د هغې د خور ترور وغيره سره نکاح	178.
72	د ښځې سره د خاوند د ښکه زنا کول	179.
73	د خوانبې سينو ته لاس اچول	180.
73	د خپل خوم ښکلول	181.
73	(کتاب العده)	182.
73	د رخصتۍ نه مخکې د کونډې عدت	183.
73	د نابالغه جينۍ عدت	184.
74	د مطلقه مغلظه سره صحبت باندې استيناف د عدت نشته	185.
74	بچې په خيټه کې مړ شونو د عدت حکم	186.

75	د معتاده الغېهر عدت	187.
76	نامرد سره خلوت صحیحه کولو نه روسته عدت او مهر کامل	188.
76	که معتدي ته سخته بړه وي نو مکان بدلولي شي	189.
76	د حاملې په دواني سره حمل پريوتل	190.
76	د طلاق ثلاثه نه روسته د خاوند زنا کول	191.
76	کتاب الحضر والاباحت جائز او ناجائز څيزونه	192.
77	د ښځې د لاس خيټې او سينې په ذريعه سره مني خارجول	193.
77	د علاج دپاره په لاس سره مني خارجول	194.
77	د جرگو غول او د غواه مېښو غوښيان خرڅول	195.
77	د ماشوم په غوږ کې د ښځې اذان	196.
78	د ښځې که گیره او بریتونه راوځي	197.
78	که د حاملې په خيټه کې بچي مړ شي	198.
78	ښځه او خاوند یو بل ته په خپل نوم سره رابللي شي	199.
78	د یوې ښځې سره د بلې په مخامخ جماع کول	200.
78	چې د کوم ځناور سره بدفعلي شوي وي د هغې قرباني	201.
79	د ښځې سينه بند استعمالول	202.
79	په ډبر کې صحبت کول	203.
79	د نامه نه لاندې وينستانو صاف کول دپاره د يودرو استعمال	204.
79	د نامه نه لاندې وينستانو ته کومه پورې خړل پکار دي	205.
80	ښځه مړه شي او په خيټه کې يې ژوندي بچي وي	206.
80	د خړې پي د علاج دپاره څکل	207.
80	د خاوند خاص اندام په لاس کې نيول	208.
80	د مړې ښځې مخ ته کتل	209.
80	په برېښه دعا او درود ويل	210.
80	د ولادت په وخت کې د ښځې مدد کول	211.
81	د نامه نه لاندې وينستان به بل جا صفا کول	212.
81	په حالت جنابت کې حلاله کول	213.

81	214.	د زنا د ثابتولو د باره ډاکټري معاینه
81	215.	د نابالغه سترکتل
82	216.	د ښځې ورپزې جوړول شرعا څنگه دي
82	217.	فرج کې د شاله طرفه صحبت کول
82	218.	چې کومه کوټه کې قران وي په هغه کې جماع کول
82	219.	په جومات کې هواخارجول
83	220.	د تفخيذ او تبطين حکم
83	221.	د بودی ښځې سره جماع کول
83	222.	د نابالغې ښځې سره جماع کول
83	223.	د خاوند او ښځې د يو بل شرمگاه کتل
84	224.	د انجکشن په ذريعه سره اولاد حاصلول
84	225.	د حضور صلی الله عليه وسلم فضلات پاک دي
84	226.	په زنا سره د حاملې ښځې سره جماع کول
84	227.	د علاج د باره د ښځې شرمگاه کتل
84	228.	د ښځې شرمگاه ښکلول
85	229.	د خاوند نه علاوه د بل چا مني په رحم کې اچول
85	230.	د شرمگاه خټل
85	231.	د انجکشن په ذريعه سره رحم ته مني رسول
86	232.	عزل جائز دی که ناجائز
86	233.	داسې طريقه اختيارول چې حمل قرار اونه نيسي
86	234.	په خنور د جفتې کولو اجرت اخيستل
86	235.	د حمل اسقاط جائز دی که نه
87	236.	که ډاکټر ناجائز حمل ضايع کړو
87	237.	د خلورو مياشتو نه روسته حمل ساقط کول
88	238.	د ضبط توليد او اسقاط (منصوبه بندي) مسئلې
90	239.	يو پيغام په نوم د اهل اسلام
91	240.	کفریه کلمات او دهغي احکامات

91	په دين پورې توقې كول	241.
91	په سنتو پورې توقې كول كفر دى	242.
92	د فاندې دپاره خان ته غير مسلم ويل	243.
92	د حضور ص لړه غوندې گستاخي هم كفر دى	244.
92	د غصې په حالت كې د كفر كلمه ويل	245.
92	په خلفائ راشدينو او حضرت عائشه باندې تهمت لگول	246.
92	دا ويل چې مونږ كافران يو څه حكم لري؟	247.
93	په جومات كې به متيازې كومه كلمه كفر ده	248.
93	زه اسلام نه منم	249.
93	زما حشر دې د هندوانو سره وشي	250.
93	د الله او رسول نه د بيزارې اظهار كفر دى	251.
94	متفرقي مسئلې د مستحاضې حكم	252.
94	د حيض په ايامو كې استعمال شوې كېرې	253.
94	د جنابت حالت كې په كمپيوټر سره قران ليكل	254.
95	په حايضې باندې د دم كولو حكم	255.
95	د حيض په حالت كې د قران تلاوت كول	256.
95	د حيض په حالت كې په امتحان كې د قران د اياتونو ...	257.
95	عام ښځې او استاذانې د حيض په حالت كې تلاوت څرنگه ...	258.
96	د حيض په حالت كې نكاح كول	259.
96	د حيض په حالت كې د اذان جواب	260.
96	د خنثۍ مشكل سره نكاح	261.
96	د شنلې ښځې سره نكاح كول	262.
97	د حاملې ښځې سره نكاح	263.
97	د كومې ښځې سره نكاح كول غواړي د هغې يو نظر كتل	264.
97	ايا په ډانس (گليډو) سره نكاح ماتيږي	265.
97	دوهم واده د خپلې ښځې د اجازت نه بغير جائز دى	266.
98	ښځو دپاره د اذان جواب ور كول	267.

98	د انجکشن په ذریعه سره ځناور حامله کول	268.
98	د خاوند د محبت پیدا کولو دپاره د تعویذ استعمال	269.
99	د بلوغت نه روسته د ختنه کولو په وخت کې په شرمگاه	270.
99	د غسل کولو په وخت کې د اوبو په لوبښي کې د اوبو	271.
99	د جنبي خوله	272.
99	د استنجانده د عاجزه شوي حکم	273.
100	د جرم د اثبات دپاره د تصویر حکم	274.
100	د اثبات جرم دپاره ریکارډ کافي نه دی	275.
101	د حلالې په نکاح کې د ساتي (رې) استعمال	276.
101	د حلالې په وخت انزال ضروري نه دی	277.
101	په نابالغ باندې د حلالې شرعي حکم	278.
101	په دبر کې جماع کولو سره حلاله	279.
102	د تیسټ تیوب بې بي شرعي حیثیت	280.
102	د خاوند د تولید ماده د بلې ښځې رحم کې لویدل	281.
103	هوا خارجولو باندې صرف اودس دی استنجا نشته	282.
103	ښځه به د سر په کټ شوؤ ویښتانو څه کوي؟	283.
103	په نوکونو پالش لگول د کفارو تقلید دي	284.
104	د ناپاکي په حالت د قراني ایاتونو والا د تعویذ استعمال	285.
104	په بیت الخلا کې کلمه په ژبه ویل	286.
104	د داسې لاکټ سره بیت الخلا ته داخلیدل په کوم باندې	287.
104	د سې لارې نجس دي	288.
104	د نجسې وازگې صابن	289.
105	د بیوټي پالر شرعي حیثیت	290.
105	د ښځو دپاره ویښتان کټ کول	291.
105	د جینکو غټ نوکان پریخودل	292.
106	آیا د ځوان سړي ختنه کول جائز دي	293.
106	په ښځې ډاکټرې باندې ختنه کول	294.

106	د برقي د کپري رنگ	295
107	په اپريشن سره د ولادت نه روسته د نفاس حکم	296
107	د سري دپاره دنداسه استعمالول	297
107	مصنوعي وينستان لگول	298
107	د شندې چيلۍ پي استعمالول	299
107	په يوه بستره باندې د دوو نفرو اوده کيدل	300
108	په غسل خانه کې متيازې کول	301
108	د انجکشن په ذريعه پي ايستل	302
108	د مور او پلار د گناهونو د معاف کولو طريقه	303
109	د ډيرو خاوندانو ښځه به قیامت کې چاته ميلاوېږي	304
109	باکرات او مطلقات به چاته ميلاوېږي؟	305
110	د ليوني د طلاقو حکم	306
110	د ليوني نه د جداو کيدو طريقه	307
110	د طلاقو په نيت سره چا ښځې ته اويل ته مې پريخودې	308
111	ته په ما باندې حرامه ئې؟	309
111	د غلې پيسې په پټه مالک ته واپس کول	310
111	چې کومه ښځه د زنانه حامله وي د هغې عدت	311
112	په عدت کې په واده يا مري کې شريکيدل	312
112	د معتدې د علاج دپاره وتل	313
112	په عدت کې به مياشې شمار کيږي که ورځې	314
112	د نابالغ د خناور سره بدکاري کول	315
113	د ښځې سره په داسې حالت کې جماع کول چې ماشوم ئې	316
113	د علاج دپاره د ښځې سر خړې يل	317
113	د متيازو دا فلتو کولو حکم	318
114	د سپي د ژبي مرهم	319
114	د جنسي خواهشاتو د تکميل دپاره د مصنوعي اندامونو	320
114	د جماع په وخت د نرود لوپ استعمال	321

115	د نرود په صورت کې د غسل وجوب	322
115	د حايضې او نفاس والا ښځې مې ته غسل ورکول	323
116	د ايډز متعلق مسئلې	324
116	د هغې ښځې سره نکاح چې اندامونه يې ميلاؤ وي پيوسته	325
118	د جنس د تبديلي نه روسته احکامات	326
118	د شهوت کمونکې دوايانې	327
119	په فرج کې گوته داخلول	328
119	په بيت الخلا کې خبرې کول	329
119	د طهر متعلق يو څو بنيادي خبرې	330
120	د طهر قسمونه	331
122	د حمل ساقط کولو نه روسته د راتلونکې وينې حکم	332
124	د حيض او استحاضې بيان	333
128	د عادت يا سانلو طريقه	334

مُتَكَلِّمًا

بسم الله الرحمن الرحيم

نحمده و نصلی علی رسولہ الکریم . په ژوند کې د مسائلو د اهمیت نه څوک انکار کولې شي په څلویښتو ساعتونو کې مونږ د بې شمیره مسائلو سره مخامخ کېږو چې هغه عموماً د انسان په علم کې وي یا د علماء کرامو نه معمول شي او عمل پرې کولې شي خو ما مشاهده کړې ده چې هغه مسئلې چې د هغې د تپوس کولو سره انسان شرميږي د هغو د معلومولو نه پرهیز کولې شي . تردې پورې چې کوم خلق د شرم پروا نه کوي او د معلومولو کوشش یې کوي نو په هغوی باندې هم د تپوس کولو په وخت کې خوله راځي . او کله کله ژبه هم نخلي . خو اکثره خلق یې تپوس نه کوي او په گناه کې اخته کیږي . او دا مسئلې عموماً د تپوس نه کولو د وجې نه (پټې مسئلې) جوړیږي د ډیر وخت نه مې خواهش و چې دغه شان مسئلې راجمع کړای شي . کومې چې په کتابونو کې جدا جدا موجودې دي الحمد لله اوس دا مجموعه ستاسو مخې ته ده : په دې کې دی الله زموږ د مدرسې استاذ محترم مولوي انور کمال صیب ته جزائے خیر ورکړي چې دوی زما ډیر مدد او کړلو . د علماؤ کرامو په خدمت کې درخواست او عرض دی . که په دې مسئلو کې څه غلطی په نظر راشي . نوماته دی ضرور خبر راکړي . انشاء الله بیا دپاره به دا غلطی لرې کوو . الله تعالی دې کتاب ته مقبولیت ورکړي . او لوستونکو ته دې د پوره فائده اخیستلو توفیق ورکړي . او مونږ دپاره دې یې د دواړو جهانونو دپاره د ثواب ذریعه جوړه کړي

بنده محمد نعیم

د پاکې او ناپاکې مسئله

د داسې ناپاکه اوبو استعمال چې درې واړه اوصاف ئې د نجاست د وجې نه بدل شوي وي، يعني خوند، بوئ، او رنگ، ئې بدل شوې وي. د داسې اوبو استعمال هيڅ قسم ته صحيح نه دي. نه ئې ځناورو ته ورکول صحيح دي او نه ئې په خاوره کې اچول صحيح دي. که درې واړه اوصاف ئې نه وي بدل شوي نو ځناورو ته ئې ورکول يا په خاوره کې ئې اچول صحيح دي خو په داسې خاورو سره جومات جوړول نه دي پکار.

(بېشتي زيور يولسمه حصه كتاب الطهارت ص ۱۶)

په غلې (جوارو غنمو وغيره) باندې د غويانو د چلولو په وخت کې که امتيازي اوکړي نو څه حکم ئې دی؟

د غلې د غوبل کولو په وخت کې که غويان په غله باندې امتيازي اوکړي. نو د ضرورت د وجې نه معاف دي يعني غله پرې ناپاکه کيږي نه. او که ددې وخت نه علاوه ئې پرې امتيازي اوکړي نو غله به ناپاکه شي ځکه چې دلته ضرورت نشته. (برنې حواله ص ۱۷)

په میوو کې چې کوم چينجي وي دهغې حکم

د میوو وغيره چينجي پاک دي خو خورل ئې صحيح نه دي. که ساه پکې راغلې وي (برنې حواله ۱)

د خوړلو څيزونه چې خراب شي نو څه حكم لري

که د خوړلو څيزونه خراب شي، نو ناپاکه کيږي نه، لکه غوښه، حلوه وغيره خو که نقصان د وجي نه شي خوړل صحيح نه دي
ابرنې حواله ص ۱۸

د پيو د راويستو په وخت کې که پچه پکې پريوزي

د شورو د لوشلو په وخت کې که په شورو کې د چيلۍ پچه يا د غوا ميڅې گندگي د پچې په اندازې سره پريوزي نو معاف ده، په شرط ددې چې د پريوتلو نه سمدستي روستو ئې اوباسي، او که د پيو د ويستلو نه علاوه په څه بل وخت کې پکې پريوزي نو پۍ پرې ناپاکه کيږي. ابرنې حواله ص ۱۹

د وړو او لويو بولو نه چې کوم بخارات او چتيري د هغې حکم

عموماً چې کله انسان د يخنۍ په موسم کې متيازي يا غل کوي نو د هغې نه د لوگي په شکل کې بخارات او چتيري، او سرې په ديکې شک کيږي، نو په بهشتي گوهر کې يې د ردالمختار په حوالې سره دا بخارات پاک ليکلي دي. احواله بالا ص ۱۱۱

د متيازو د وړو وړو څريکو څه حکم دی

په نورالايضاح کې په باب الانجاس والطهارت کې ليکلي دي (وعفی رشاش بول کرويس الابري) د متيازو وړې قطرې چې د ستنې د سر برابر وي معاف دي.

ناپاکه خيز په اوبو کې د پريوتلو د وجې نه د اوبو نه چې

کومې خړیکې او چټې شي د هغې حکم

که يو ناپاکه خيز په اوبو کې پريوتو او د اوبو نه خړیکې او چټې شوې او په چا باندې پريوتې . نو هغه پاکې دي تر کومه پورې چې د نجاست اثر په دې قطرو کې نه وي ابهستي گوهر ص ۱۱۰

د تشاب په لوبه کې چې کومې ناپاکه اوبه وي د هغې

د پاکولو طريقه

د تشاب د لوبې په اوبو کې که شک وي نو په دې لوبې کې دې دومره اوبه واچولې شي چې اوبه يکي . نو لوبه که ناپاکه وي پاکه به شي

نجاست که اوسوزي نو لوگې ئې پاک دي

نجاست که اوسوزي نو لوگې ئې پاک دي . او که هغه لوگې سره ټينگ شي او څه خيز ترې جوړ کړې شي . نو هغه خيز پاک دي . لکه نو شادر چې د نجاست د لوگي نه جوړيکي . ابهستي گوهرا

په ناپاکې باندې د گرد حکم

په نجاست باندې چې کوم گرد وغيره وي هغه پاک دي . په شرط ددې چې د نجاست اثر په گرد کې ښکاره شوې نه وي [حواله بالا]

د حلال خناور گندگي پاکه ده

د حلال خناور گندگي پاکه ده تر څو چې ماته شوي نه وي

[حواله بالا]

په کومو ځایونو کې واړه او لوی بول کول مکروه دي

د سپوږمۍ یا نمر طرف د وړو یا لویو بولو کولو په وخت کې مخ کول یا شاه کول مکروه دي همدغه شان د نهر یا تالاب (ډنډ) وغیره په غاړه متیازې وغیره کول مکروه دي. که څه هم نجاست پکې نه پریوزي همدغه شان د داسې ونې لاندې چې خلق تری لاندې کینی. جومات او عیدگاه نه دومره نزدې چې بدبویی یې مونځ کونکو ته تکلیف ورکوي. په مقبره او هدیره کې: داسې ځای کې چې هلته خلق اودس (چاراندام) یا غسل کوي. لاره کې د هوا په طرف په سوري کې. لارې ته نزدې یا قافلی یا څه اجتماع ته نزدې متیازې کول مکروه تحریمي دي. احواله بالا ص ۱۸۱

د متیازو وغیره په وخت کې د کومو کارونو نه بچ کیدل پکار دي

خبرې کول. بغیر د ضرورت نه توخې کول. آیت شریف. حدیث شریف یا د برکت والا څه څیز لوستل. داسې څیزونه چې هغې باندې د الله تعالی یا نبی صلی الله علیه وسلم یا دعا پرې وي د خان سره وړل. البته که داسې یو څیز په جیب کې وي یا تعویذ وغیره په کپړه کې بند وي نو کراحت پکې نشته. بغیر د ضرورت نه په ملاسته یا ولاړې متیازې وغیره کول. په بني لاس باندې استنجا کول ددې ټولو کارونو نه ځان ساتل پکار دي احواله بالا ص ۱۸۱

د اودس بيان

د هوا وټونکي سړي خوب باندې اودس نه ماتېږي

که یو سړي ته د خروج ریاخ (هواوتلو) مرض وي. نو دده په خوب سره اودس ماتېږي یا نه ماتېږي په دیکې دوه قوله دي. علامه سامي صیب وائي چې دا خبره صحیح ده چې اودس ئې نه ماتېږي
افتاویٰ العلوم دیوبند ص ۱۲۴

ویند د توکانږو نه زیاته وي نو اودس ماتېږي

که د یو سړي د غاښونو نه وینه راځي نو که وینه د ت نه ډیره وي نو په دې صورت کې اودس ماتېږي (حواله بالا ص ۱۲۶)

د ښځې د سینې نه د پیو په وتلو سره اودس نه ماتېږي

د ښځې د سینې نه د پیو شیدو، په وتلو سره اودس نه ماتېږي
(حواله بالا)

د مالو چو د وجې نه که د متیازو قطره باهر راؤنځي

نو اودس نه ماتېږي

که چا د یرې وجې نه مالوچ په خپله شرمگاد کې کینود. ددې نه روستود مثاني نه د متیازو قطره خارجې شوه. او بهر راغله نو اودس نه ماتېږي. او که د مالوچو په بهرنۍ حصه اثر څرگند شونو اودس ماتېږي (حواله بالا ص ۱۲۸)

بنځې ته په لاس لگولو سره اودس نه ماتېږي

که خاوند بنځې ته لاس اولگوي یا بنځه او خاوند خپلو کې ذکر او فرج (شرمگاه) میلاؤ کړي او په مینځ کې د کپړې وغیره څه رکاوټ نه وي نو اودس نه ماتېږي. احواله بالا ص ۱۱۲۹

د ماشوم د مונځ په حالت کې شیدې ځکل

که یوه بنځه د مونځ په حالت کې ماشوم ته شیدې ورکړي . نو اودس پرې نه ماتېږي. البته مونځ به فاسد شي.
احواله بالا ص ۱۱۳۰

د اودس په حالت کې په بنځه باندې د شهوت نظر کولو سره**اودس نه ماتېږي**

که یو بااودسه سړي بنځې ته د شهوت په نظر سره اوکتل نو اودس ئي نه ماتېږي. خو شرط دادې چې مذي وغیره ترې خارج شوي نه وي. احواله بالا ص ۱۱۳۰

د اودس کولو په وخت د هوا ایسارول

که د اودس په حالت کې یا د مونځ په حالت کې چا هوا ایساره کړه. او خارج نه شوه نو اودس او مونځ ئي صحیح دی.
احواله بالا ص ۱۱۳۵

شرمگاه ته لاس لگولو سره اودس نه ماتېږي

شرمگاه ته کتلو یا لاس لگولو سره اودس نه ماتېږي.
احواله ص ۱۱۳۵

د خنزیر د وینستانو نه د جوړ شوي برش حکم

د خنزیر د وینستانو نه د جوړ شوي برش متعلق که دا یقین وي، چې د اد خنزیر د وینستانو نه جوړ شوې دی نو ددې استعمال د مسلمانانو د پاره حرام دی. او چې کله ددې په ډېبي باندې برسلسز یا ددې شان بل لفظ لیکلې وي اکثایت المفتي ص ۱۳۲

که هوا د شرمگاه دمخکې طرف نه اوځي

که هوا د مخکې د طرف نه اوځي. نو اودس نه ماتېږي. خو هغه بنځه چې د وږو او غټو بولو لاره نې یوه شوې وي نو هغې دپاره احتیاطې اودس کول پکار دي اخیرالفتاوي ص ۱۴۰۹

د سلسل بول والا د اودس او د کپړو د طهارت مسئله

چې کوم سړې معذور وي. او هروخت ورته د متبازو قطري راځي چې یو ځل اودس او کړي نوبیا که قطرات ورته راشي. نو اودس یې نه ماتېږي خو د بل وخت د موندنځ دپاره به بل اودس کوي احواله بالا ص ۱۶۳

سړی معذور کله جوړېږي، د معذور څه حکم دی، سړی به د

معذور د حکم نه کله اوځي

چې کوم سړی معذور وي مثلاً بولو قطري ورله راځي. یا د گیس مریض وي. یا باربار ورله وینه راځي. نو د داسې سړي د اودس په باره کې په درې خبرو ځان پوهه کړئ. سړی معذور کله جوړېږي. د معذور څه حکم دي. د معذور د حکم نه به کله وځي: سړی معذور

هله جوړېږي چې کله په هغه باندې د يو مونځ مکمل وخت داسې تير شي. چې هغه ته دومره وخت پکې ميلاؤ نشي. چې اودس اوکړي او فرض مونځ اوکړي مثلاً د سحر د مونځ وخت په لس کم پنځه بجې داخلېږي تر شپږنيمو پورې پاتې کيږي، نو په دې ټول وخت کې ده ته دومره وخت ميلاؤ نشي. چې دې پکې اودس اوکړي. او فرض مونځ اوکړي. چې که هم داسې وخت پرې تير شي. نو دا سړی شرعاً د معذور په حکم کې داخلېږي.

د معذور حکم

د معذور دپاره حکم دادی چې د هر مونځ په وخت کې په دې اودس کوي. او ددې مونځ په وخت کې په دې اودس باندې فرض. واجب. نفل وغيره کولې شي.

د معذور د حکم نه به کله وځي

چې کله په معذور باندې د يو مونځ مکمل وخت داسې تير شي. چې يو ځل هم ورته عذر پيدا نشي. نو شرعاً داد معذور د حکم نه او وتو. او په ده باندې د عام صحت منده خلقو احکام جاري کيږي.

د معذور د کپړو حکم

داسې معذور سړی چې د متيازو قطرې ورله راځي. يا وينه ترې لکه لکه بهيږي. که دومره وخت ورته نه ميلايږي چې کپړې ووينځي. او اودس اوکړي او مونځ نه فارغ شي. بلکې کپړو ينځلو. اودس او مونځ نه فارغيدلو نه مخکې مخکې ورته دوباره

وينه يا متيازې راځي او کپړې ناپاکه کيږي، نو شرعا داسې سړي ته د کپړو پا کول ضروري نه دي. او که دومره وخت ورته ميلادويږي چې کپړې پاکې کړي او اودس او مونځ او کړي نو بيا ورته کپړې پا کول ضروري دي

د سيلان په مرض کې داودس د حفاظت تدبير

داسې ښځه چې د شرمگاه نه ئي اوبه بهيږي هغې ته ترکومه پورې چې مونځ کې د اودس د ماتيدو يقين نه وي. نو مونځ يې کيږي. بلکې داسې ښځې ته پکار دي چې په شرمگاه کې مالوج وغيره کيږدي. چې اوبه پکې جذب شي. ترکومه پورې چې د مالوجو هغه حصه چې کومه د شرمگاه د گول (غونډ) سوري نه بهر وي. په هغه باندې لوندوالي څرگند شوې نه وي. نو اودس به نه ماتيږي.

(احسن الفتاوى ص ۸۰)

د بواسيرو د وجې نه وتونکي وينه

د بواسيرو د وجې نه وتونکې وينه په بواسيرو کې د مخرج (دنا پاکۍ د وتلو ځای) نه بهر مسې او د مسو په جرړو کې زخم وي ددې چې کوم لوندوالي يا وينه راځي. او په کپړو باندې لگيږي نو ددې حکم د مفتي به قول مطابق دادی چې نه پرې اودس ماتيږي. او نه پرې کپړې ناپاکه کيږي. (خلاصه من کفايت المفتي ص ۱۳۱۶)

دبواسيرو په مسو باندې د تيلو لگولو وخت لاندې ګوته داخلول

د بواسيرو په مسو باندې د تيلو لگولو په وخت کې که لنډه ګوته په مخرج کې داخله کړې شي، نو اودس پرې ماتيږي او که په مخرج

کې تیل دننه اولگول شي. او تیل بهر راو وځي. نو اودس پرې ماتیرې ځکه چې دا تیل ناپاکه دي. او که دا تیل مخرج ته نژدې په کپړو اولگي. نو په دې سره به کپړه ناپاکه شي. لهندا ښه صورت دادې چې د تیلو لگولو نه روسته طرفونه په ښه شان پاک کړې شي. بیا که د تیلو اثر په کپړې باندې ظاهره شي. نو کپړې به ناپاکه شي. (امداد الاحکام ص ۱۳۴۸)

که د یو سړي د روستو شرمگاه څه حصه بهر راو وځي

که د یو سړي د مشترکې حصې روستو شرمگاه څه حصه بهر راو وځي. نو په دې سره اودس ماتیرې. برابره خبره ده. چې دا حصه پخپله دننه لاړه شي. یا په څه لرگي. لاس یا کپړې سره دننه کړلې شي.

مني که بغیر د شهوت نه او وځي نو اودس ماتیرې

مني که بغیر د شهوت نه خارج شي. نو اودس پرې ماتیرې. مثلاً چا بوج اوچت کړو. یا د لور ځای نه راپریوتو. او ددې وجې نه مني بغیر د شهوت نه راو وځي. نو اودس پرې ماتیرې. ابهشتي گوهر ص ۱۱۳

د مني، مذي او ودي تعريف

مني هغه تینگه اوبه ده چې شهوت سره د احتلام یا د جماع په وخت کې راو وځي. مذي هغه نری شان اوبه ده چې شهوت سره راو وځي. او ودي هغه څرنگې اوبه ده چې د متیازو نه روسته راو وځي.

که د مشترکه حصې نه چينجې راو وځي نو اودس ماتیرې

که د دبر (د غتوبولو ځای) نه چينجې راو وځي نو اودس پرې ماتیرې. (خير الفتاوى ص ۱۲۵)

د غسل بيان

په ځان ته ځای کې پرېنډه غسل کول جایز دي. البته سر پټول افضل دي. احسن الفتاوی ص ۱۳۱

په غسل کې د مصنوعي غاښونو حکم

که چا داسې غاښونه لگولي وي چې اوباسلې نشي. نو بغیر د اوباسکو نه ئي غسل کیږي. احواله بالا ص ۱۳۱

د جنابت په حالت کې سلام

د جنابت په حالت کې سلام کول، مصافحه کول، او خوړل څکول جایز دي. البته د خوراک نه مخکې ځلې ته اوبه اچول پکار دي. احواله بالا ص ۱۳۳

بغیر د غسل کولو نه دوهم ځل کوروالې کول

د یو ځل کوروالې کولو نه دوهم ځل بغیر د غسل کولو نه دوهم ځل کوروالې کول صحیح دي. خو غسل یا اودس یا کم از کم استنجا کول افضل او مستحب دي. احسن الفتاوی ص ۱۳۵

د جنابت په حالت کې وېسته او نوکان پرېکول

د جنابت په حالت کې وېسته او نوکان پرېکول مکروه دي. خو دقراينو نه مکروه تنزيهي معلومېږي. احواله بالا ص ۱۳۸

د جنابت په حالت کې د ذکر او تلاوت حکم

د جنابت په حالت کې کلمه طيبه، درود شريف، او هر قسم ذکر کول جايز دي. البته د قرآن کریم تلاوت کول ناجايز دي.

[احسن الفتاوی ص ۱۳۸]

په غسل کې غرغره فرض ده که صرف خولې ته اوبه اچول

په غسل کې داسې خولې ته اوبه اچول فرض دي، چې ټولې خولې ته اوبه اورسي، او غرغره کول د روژه دار نه علاوه نورو ته سنت دي. [فتاوی دیوبند ص ۱۴۰]

د جنابت په غسل کې کمڅۍ پرانستل ضروري دي

د ښځې د سروینستان که سره تړلي شوي وي او کمڅۍ ئې ترې جوړې کړې وي نو دا پرانستل او وینستان لوندول په غسل کې ضروري نه دي. بلکې د وینستانو ویخونو ته اوبه رسول کافي دي. او که وینستان ئې پرانستلې وي نو لندول ئې ضروري دي.

[حواله بالا ص ۱۴۵]

کېړې سره په دخول کولو د غسل حکم

د سړي حشفه د اله تناسل سرد ښځې په مخصوص اندام کې داخل شي، نو غسل فرض کیږي. برابره خبره ده چې مني وتلي وي او که نه وي وتلي، که خاوند او ښځې دواړو کېړې اچولي وي او مذکوره صورت پېښ شي، يعني خاوند خپل ذکر په کېړه کې اونغاري، او بیاني د ښځې په شرمگاه کې داخل کړي، نو احتیاط دادی چې

غسل او کړي، په درمختار کې دي (الاحوط الوجوب، يعني احتياط دادی چې غسل واجب دی. احواله بالا ص ۱۴۹)

د کوروالي نه روسته سمدستي غسل کول ضروري نه دي
د کوروالي نه سمدستي روسته غسل کول بهتر دي، خو که څه لږ
شان تاخير اوشي، نو څه گناه نه ده. (احواله بالا)

مني که په لاس سره بنده کړې شي نو څه حکم يې دی
که چا احتلام (د شيطان د هوکه کول، بند کړو، او روسته بغير د
شهوت نه قطري خارجې شوې، نو دامام ابويوسف په نز باندې
غسل نه واجبيږي، او د امام صاحب او امام محمد په نزد غسل
واجبيږي، او په همدېکې احتياط دی، (احواله بالا ص ۱۵۰)

که د بنځې نه مني او وتله
که د بنځې نه د سړو په شان په شهوت سره مني او وتله، نو په بنځه
هم غسل واجبيږي (احواله بالا)

په گوته داخلولو سره غسل نه واجبيږي
که سړي قصداً د بنځې د متيازو په ځای کې گوته داخله کړه، په دې
حالت کې په بنځه باندې غسل نه واجبيږي. (احواله بالا)

که نابالغه د بالغې جينۍ سره کوروالي او کړي
که نابالغه خلک د بالغې جينۍ سره کوروالي او کړي، نو په بالغه
جينۍ باندې غسل واجب دی، او که خلک ددې قابله وي، چې

کوروالې او کړې يعني بلوغت ته نژدې وي. او شهوت ورته راځي نو غسل پرې واجبېږي. همدغه شان که بالغ سړی د نابالغې جینۍ سره کوروالې او کړې نو به سړي باندې غسل واجبېږي. او که جینۍ مراغه وي يعني بلوغت ته نژدې وي نو په دې هم غسل واجبېږي
افتاوی دیوبند ص ۱۵۲ !

که د غسل نه روسته مني خارج شي نو ایا غسل واجب دی؟

که د چا مني نری او نرمه وي. او د متيازو کولو نه روسته غسل اوکړي. او بیا بقیه مني خارج شي. نو ددې تفصیل په شامي کې داسې دي. که د متيازو کولو نه روسته انتشار باقي وي يعني ذکر نې ولاړ وي. او مني خارج شي. نو دویم غسل واجب دي. او که انتشار باقي نه وي او مني خارج شي. نو غسل واجب نه دي. ځکه چې د غسل د وجوب دپاره د مني په شهوت سره وتل ضروري دي. که څه هم د مني وتل په شهوت سره نه وي خو د ضرورت په واقعو کې د مني په شهوت سره وتلو باندې فتوی ده احواله بالا ۱

د جنابت سمدستي د حیض راتلل

که یو سړي د خپلې ښځې سره کوروالې اوکړو او سحر ښځې ته حیض (د ښځو مخصوصه بیماری) شروع شوه. نو په دې ښځه باندې د جنابت غسل واجب نه دي. چې کله د حیض نه پاکه شي. نو غسل به کوي احواله بالا ص ۱۵۴

زنا، اغلام بدفعلي کولو سره هم غسل واجبېږي

په زنا کولو سره. او همدغه شان په لواطت کولو سره غسل واجبېږي.

انواطت د سړي د بل سړي سره بد فعلي کولو نه وايي،
احواله بالا ص ۱۵۱۴

د خوب نه د بيداره کيدونه وروسته په مخصوص اندام باندې

لوندوالي ليدل

که يو سړي د خوب نه بيداره شو. او په خپل ذکر، شرمگاه، باندې نې لوندوالي اوليدو. او ده ته يقين دې چې احتلام نه دې شوي يا باد نه دي او دا لوندوالي د مذي ؤ. او د مني اثر په بدن بالکل نه ؤ. نو په دې صورت کې غسل واجب نه دې احواله بالا ص ۱۱۵۵

په خوب کې د ښځې سره کوروالي او کړو ځې انزال نې

اونشو، چې بيداره شو نو د متيازو نه وروسته سپينې قطري

راغلي نو څه حکم لري

زید په خوب کې د يوې ښځې سره کوروالي او کړو. خو تراوسه انزال نه دې شوي چې زید بيداره شو. چې کله نې متيازې کولې. نو ډومبې سپينې نرمې قطري د شرمگاه نه خارجې شوې. نو په دې صورت کې په زید غسل واجب نه دې احواله بالا ص ۱۱۵۵

په غسل کې د فرج خارج وينخل فرض دي

په فرض غسل کې د فرج خارج وينخل ضروري دي فرج داخل نه اوبه رسول ضروري نه دي. د فرج خارج او فرج داخل وضاحت مخکې تیر شوې دې احسن الفتاوى ص ۱۲۷

ځناورو سره بدفعلي کولو کې بغير انزال نه غسل نه واجبيږي
که چا د ځناور سره بدفعلي اوکړه، او انزال ئې اوشو نو غسل واجب
دې بغير د انزال نه غسل نه واجبيږي. اخير الفتاوى ص ۱۷۹

صغیره غیر مشتھاتې سره کوروالې کولو باندې غسل نه

واجبيږي ترکومه چې انزال نه وي شوې

که یو سړي د ورې جینۍ سره کوروالې اوکړو خو انزال ئې اوشو.
نو غسل نه واجبيږي. ځکه چې دا د ځناورو سره یا د مړې ښځې سره
د بدفعلي کولو مشابه دي (حواله باله ۱۷۹)

په کومو صورتونو کې غسل واجبيږي

که سړي یا ښځې ته په خپل بدن یا کپړو باندې د بیداره کیدونه
روسته لوندوالې معلوم شي. نو په دیکې ډیر صورتونه دي، او په
اوو^۷ صورتونو کې غسل فرض کیږي

یقین یا غالب گمان وي چې مني ده او احتلام ورته یا دوي

یقین وي چې مني ده او احتلام ورته یا دنه وي

یقین وي چې مذي ده او احتلام ورته یاد وي

شک وي چې مذي ده که مني. او احتلام ورته یاد وي

شک وي چې مني ده یا ودي. او احتلام ورته یا دوي

شک وي چې مذي ده که ودي. او احتلام ورته یاد وي

شک وي چې مذي ده که ودي او که مني. او احتلام یا دوي؛ نو په

دې صورتونو کې غسل فرض دي

د بیداره کیدلو نه روسته په کپړو باندې لوندوالې اوبښي. نو په

لاندینو صورتونو کې غسل فرض نه دی
 یقین وي چې مذي ده او احتلام ورته یاد نه وي
 شک وي چې مني ده که ودي او احتلام ورته یاد نه وي
 شک وي چې مذي ده که ودي او احتلام یاد نه وي
 یقین وي چې ودي ده او احتلام ورته یاد نه وي
 شک وي چې مني ده که ودي او که مذي، او احتلام یاد نه وي.
 البته په رومبني او دویم او پنځم صورت کې احتیاطي غسل واجب
 دی که څوک غسل اونکړي او مونځ وکړي نو سخته گناه ده
 (حواله بالا ص ۱۷)

د انجکشن په ذریعه سره د ښځې په رحم کې ماده منویه

رسولو سره غسل واجب کیږي که نه

د انجکشن په ذریعه سره که د ښځې په رحم کې مني واچول شي،
 نو که ښځې ته شهوت راشي، نو د غسل وجوب راجح دی او که
 بالکل شهوت نه وي نو غسل نه واجبېږي، خو په غسل کولو کې
 احتیاط دی که دا عمل ډاکټریا خاوند او کړي نو د شهوت راتلو
 زیات گمان دی لېذا په دې صورت کې د غسل واجب کیدل راجح او
 معتبر دي خو د ډاکټر نه دا عمل کول قطعاً حرام دي، د ضرورت په
 وخت کې بغیر د خاوند نه د بل چا نه دا عمل نه دي کول پکار
 افتاوی رحیمیه ص ۱۳۵۴

چې د کوم سړي خصیې کټ وي د هغه حکم

د کوم سړي خصیې چې کټ شوي وي دده د ذکر اشرمگاه، مخکنی
 حصه (سرا) که د ښځې په فرج کې یا د سړي په روستنۍ حصه کې

داخله شي. نو غسل په دواړو واجب كيږي. كه دواړه بالغه وي. وگړنه چې كوم بالغه وي په هغه واجب كيږي. ابهشتي كوه رص ۱۱۶

كه د يوسري د ذكر سركت شوې وي نو څه حكم ئې دي

كه د يو سري د خاص اندام سركت شوې وي نو د ذكر باقي حصه به د ذكر د پوره حصې سره اعتبار او اندازه او كړې شي كه د بقيه ذكر نه د خشفې په مقدار داخل شوه نو غسل واجب كيږي او كه ددې نه كم وي نو نه واجب كيږي. احواله بالا ص ۱۱۶

كه يو سري خپل شرمگاه په كپړه كې اونغاړي او داخله ئې

كړي نو څه حكم ئې دي

كه يوسري خپل خاص اندام په كپړه وغيره كې اونغاړي او د بنځې په مخصوص اندام كې ئې داخل كړو نو كه گرم والې محسوس شي. نو غسل واجب دي خو احتياط په ديكې دي چې كه گرموالي محسوس شي او كه نشي. نو غسل فرض كيږي احواله بالا ص ۱۱۶

كه يو سري د خپلې شرمگاه د سر د خشفې نه كمه حصه داخله

كړي نو څه حكم لري

كه يوسري د شرمگاه د خشفې نه كمه حصه داخله كړه نو غسل نه واجبيږي. (حشفه د شرمگاه كول سرته وائي). احواله بالا ص ۱۱۷

شرمگاه د بنځې په نوم كې داخلول

كه يو سري خپل خاص اندام د بنځې يادسري په نوم كې داخل كړي. او مني خارج نشي. نو غسل نه واجب كيږي احواله بالا ص ۱۱۸

خپله مني په خوب کې لیدل

که یو سړي خپل مني په خوب کې اولیدله چې خارج کیږي او د مني وتلو لذت هم ورته محسوس شي، خو په کېړو کې لوندوالې یا بل څه اثر نه معلومېږي نو غسل فرض نه دی (حواله بالا ص ۱۱۸)

که ښځه په خپله شرمگاه کې گوته داخله کړي

که یوې ښځې په خپله شرمگاه کې گوته داخله کړه یا ډاکټر پکې داخله کړه، که دا کار د علاج دپاره وي، او په ښځه کې شهوت پیدانشي، نو صرف په گوته یا لاس داخلولو سره غسل نه واجب کیږي او که ښځه د شهوت د غلبې د وجې نه د خوند حاصلولو دپاره دا کار اوکړي او خاوند پکې گوته داخله کړي نو د بعض فقهاؤ په نز غسل واجب کیږي، اودې قول ته مختار هم ویلي شوي دي، لهذا په دې صورت کې ښه خبره داده، چې ښځه غسل اوکړي په دې کې احتیاط دي، او که د ښځې مني خارج شي نو بیا یقیناً غسل واجب کیږي. (فتاوی رحیمیه ص ۱۱۳۵)

د حیض او نفاس بیان

د حیض، نفاس او استحاضې وضاحت

۱۱] حیض هغه وینه ده، چې داسې ښځې د رحم نه وځي، چې بیمارې نه وي، نه ئې حمل وي او نه د نامیدې عمر ته رسیدلي وي یعنې بالکل بوډۍ نه وي.

۱۲] نفاس هغه وینه ته وايي، چې د اولاد د پیدا کیدو نه وروسته خارجېږي.

۱۳] استحاضه هغه وینه ده، چې د حیض په موده کې د دریو ورځو نه کمه یا د لسو ورځو نه زیاته راځي. یاد نفاس په موده کې د څلویښتو ورځو نه زیاته راځي.

د حیض په حالت کې کوروالې کولو سره کفارې لازميږي که نه

د حیض (مخصوص بیماری) په حالت کې د ښځې سره کوروالې کول حرام او ډیره لویه گناه ده، په داسې کس باندې توبه کول لازم دي، او یو دینار یا نیم دینار صدقه کول مستحب دي.

[دارالعلوم دیوبند ص ۲۰۶]

د حیض نه روسته د غسل نه مخکې جماع کول

که حیض په لسو ورځو ختم شي، نو د غسل کولو نه مخکې کوروالې کول صحیح دي، که څه هم د غسل نه روسته ښه دي، او که د لسو ورځو نه کم خو د عادت موافق په شپږو یا اوو ورځو کې وینه بنده شوه، نو بیا کوروالې کول هغه وخت صحیح دي چې ښځه

غسل او کړې یا کم نه کم دومره وخت پرې تیر شي. چې غسل او کړې. کالي واچوي. او مونځ شروع کړي. یا په نورو الفاظو کې به داسې اوایو. چې د مونځ وخت د حیض د ختمیدو نه روسته تیر شي. او مونځ د ښځې په ذمه لازم شي. احواله بالا ص ۱۲۵۷

د ښځې د حیض په حالت کې ذکر کول

ښځې دپاره د حیض او نفاس په حالت کې وظیفه لوستل. تسبیح او تحلیل ویل او د قران آیاتونه د دعا په نیت سره ویل جایز دي احواله بالا ص ۱۲۵۸

د بچي د پیدا کیدو نه روسته تر کومه پورې کوروالې منع دي

چې د کومې ښځې بچي پیدا شي. د هغې د نفاس موده زیاته نه زیاته څلویښت ورځې ده. نو که یوې ښځې ته په دې څلویښت ورځو پورې کوروالې نشي کولې او د څلویښتو ورځو پرلپسې کمه او زیاته وینه راځي. نو کوروالې ورسره تر څلویښتو نه روسته جایزه ده. او په نفاس کې کمه موده معلومه نه ده. نو که د یوې ښځې وینه د څلویښتو ورځو نه مخکې ختمه شوه. نو د غسل نه روسته ورسره کوروالې کول جایز دي. احواله بالا ص ۱۲۵۹

د داسې بچي د ولادت نه روسته وینه راتلل، چې د هغې

اندامونه پوره نه وي جوړ شوي

د بعضو ښځو حمل د وخت نه مخکې ضایع کیږي نو که د بچي اندامونه مثلاً کوتې. نو کان او وینستان وغیره جوړ شوي وي. نو دا سقاط (حمل پریوتو) نه روسته راتلونکې وینه په نفاس کې شمار

کيږي. البته که تروسه يې اندامونه نه وي جوړ شوي نو بيا دا وينه په نفاس کې نه شمار کيږي اوس که په دې وينه باندي د حيض تعريف صادق راځي نو حيض به شمارل کيږي وگر نه استحاضه به وي
(خيرالفتاوى ص ۱۴۰)

د حايضي سره د مباشرت صورت

د حيض په حالت کې بغير د حائل (رکاوت) نه د زنګونو نه تر نامه پورې بدن نه نفع او خوندي اخستل جايز نه دي. او که په دې بدن باندي کپړه وي نو بيا کوروالي نه علاوه د لاس وغيره لګولو اجازت شته. (حواله بالا ص ۱۴۱)

د مستحاضې حکم

هغه ښځه چې وخت په وخت ورته لږه لږه وينه راځي، او په مينځ کې د پينځلسو ورځو وقفه نه راځي. نو هغه ښځه به د خپل بيماري تاريخ محفوظ کړي. ددې تاريخ نه لس ورځې روسته په د هغې د پاکی زمانه شروع کيږي. بيا ددې نه پينځلس ورځې روسته به د بل حيض وخت شمار کيږي په مينځ کې وينه راځي که نه راځي. به هر حالت کې به دا حساب وي ددې حساب مطاق کومه زمانه د پاکی وي د هغې مونځونه به قضاء راوړي. دا حکم د هغه ښځې دې چې د هغې د حيض ترتيب خراب شوې وي. او اوس ورته کله پينځه ورځې کله شپږ ورځې وينه راځي. مطلب دا چې د پينځلسو ورځو نه کمې وقفې سره وينه ورته راځي. (احسن الفتاوى ص ۱۷۳)

د حيض په حالت کې احرام تړل

ښځه د حيض په حالت کې احرام تړلې شي. خو هغه دوه رکعته

مونځ به نه کوي او حج يا عمرې نيت به اوکړي او تلبیه به او وايي.
(استاسو مسائل او د هغې حل ۱۹۰)

بنځې که د حیض د وجې نه طواف زیارت اونکړو

طواف زیارت د حج اهم رکن دې تر کومه پورې چې چا دا طواف نه وي کړې. نو نه خو حج پوره کیږي. او نه خاوند بنځه د یو بل دپاره حلالیږي. چې کومې بنځې ته د طواف زیارت په ورځو کې حیض شروع شي. هغې ته پکار دي چې تر پاکیدلو پورې د مکې مکرمې نه نه ځي. بلکه د پاکیدلو نه دوسته طواف زیارت اوکړي. او بیا بیرته لاړه شي. که د دې د بیرته تلو تاریخ مقرر وي نو بدل دې یې کړي. که د طواف زیارت نه بغیر د مکې نه راغله نو حج یې نه کیږي او نه د خپل خاوند دپاره خلاصیږي تر کومه چې بیرته لاړه نشي او طواف زیارت اونکړې او تر کومه پورې چې طواف زیارت اونکړي د احرام په حالت کې به وي خو چې کوم سړې د طواف زیارت بغیر د مکې نه راغلو هغه ته پکار دي چې د نوي احرام ترلو بغیر دې مکې ته لاړي. او طواف زیارت دې اوکړي د تاخیر د وجې نه په ده باندې دم لازمېږي احواله بالا ص ۱۴۸

د خټانینو په میلاویدو سره روژه نه ماتېږي

که یو سړي په روژه کې د ورځې خپله بنځه ښکل کړه، یانې غاړه واخیستله یا نې یو بل سره خټانین مس کړل، چې شهوت پیدا شو. بیا دواړه جدا شول نو روژه نه ماتېږي البته ځوان سړي ته داسې کول ښه خبره نه ده احواله بالا ص ۱۴۰۷

د روژې په حالت کې ښکلول

د روژه دار دپاره خپلې ښځې ښکلول جایز دي خو د ځوان سړي دپاره داسې کول ښه نه دي، ځکه چې کیدې شي کوروالې ترې اوشي. [حواله بالا ص ۱۴۱۲]

د ذکر په دخول سره روژه ماتېږي

د ذکر په فرج (د ښځې مخصوص اندام) کې داخلولو سره روژه ماتېږي مني خارج شي او که نه، قضا او کفاره دواړه لازميږي. [حواله بالا ص ۱۴۱۷]

په لاس سره مني خارجول مفسد صوم دي

په لاس سره مني خارجولو سره روژه ماتېږي او قضا لازمه ده، البته داکار ډیر قبیح عمل دې او لویه گناه لري. [حواله بالا]

د ښکولو د وجې نه انزال کیدل

که چا د روژې په حالت کې ښځه ښکل کړه، او مني ئې خارج شوله، نو روژه ئې ماته شوه او صرف قضا پرې لازمه ده. [حواله بالا ص ۱۴۲۰]

که روژه دار قصدا کوروالې اوکړي

که د روژې په میاشت کې روژه دار قصدا ورځې کوروالې اوکړي، نو قضا او کفاره دواړه لازميږي. [حواله بالا ص ۱۴۱۹]

د ښځې سره کیناستلو باندې انزال کیدل

که یو سړې روژه دار د رمضان په میاشت کې د خپلې ښځې سره کیناستو او د کمزورۍ د وجې نه شي مني خارج شو نو صرف قضا به کوي احواله بالا جلد ۲ ص ۱۴۲۲

په بدفعلي کولو سره قضا او کفار دواړه لازمیږي

که چا په روژه کې د هلك سره لواطت (بدفعلي) او کړه او انزال هم وشو نو قضا او کفار دواړه لازمیږي احواله بالا جلد ۲ ص ۱۴۲۲

په لواطت کې که صرف حشفه غایبه شي، نو څه حکم دی

په لواطت (بدفعلي) کې که صرف د شرمگاه سر غایب شي، او انزال ونشي، نو بیا هم قضا او کفار دواړه لازم دي احواله بالا ج ۲ ص ۱۴۲۸

د ځناور سره بدفعلي کول

ځناور سره بدفعلي کولو باندې صرف قضا ده اخيرالفتاوی ج ۲ ص ۱۷۵

د روژې په حالت کې په فرج کې دواني لکول

د روژې په حالت کې د ورځې د ښځې په خپله شرمگاه کې سړه وغیره لکول جایز دي روژه نه ماتېږي چې په شرمگاه کې زخم وي البته په فرج داخل کې دواړې رسیدلو سره روژه ماتېږي احواله بالا ج ۴ ص ۱۴۱۸

مذي وتلو سره روژه نه ماتيري

که په روژه کې د چاه نه مذي خارجه شي نو روژه نه ماتيري

[ج ۴ ص ۱۵۱۴]

که د روژې خيال نه وي او کوروالي او کړي ددې نه روستو

صبح صادق شي نو د روژې څه حکم دی

چاته چې د روژې څه خيال نه وي يانې دا خيال و چې شپه لا پاتې ده او جماع نه شروع کړه يانې خوړل څکل شروع کړل او ددې روسته چې څنگه د روژې خيال شو ورته او چې څنگه صبح صادق کيدو سمدسي د کوروالي نه جدا شو. يانې نورې د خپلې خولې نه او غورځوله. که څه هم مني د جدا کيدو نه روسته خارج شول نو روژه نه ماتيري او دا انزال به د احتلام په حکم کې وي.

[حواله بالا ص ۱۰۲]

په روژه کې د ښځې شونډې په خوله کې نيول

د ښځې مغيره شونډې د روژې په حالت کې په خوله کې نيول، او مباشرت فاحشه، د ښځې او سړي شرمگاه په خپلو کې ميلاؤ شي بغير د دخول نه، په هر حال کې مکروه دي. برابره خبره ده چې د انزال يا جماع يره وي که نه وي. [حواله بالا ص ۱۰۲]

که په روژه کې په هيره سره جماع اوشي

که چا په روژه کې په هيره سره کوروالي او کړو نو روژه يې نه ماتيري [نور الايضاح ۱۴۰]

د خپلې ښځې توکانړۍ تیروول

د خپلې ښځې یا ملګرې توکانړۍ تیروولو سره روژه ماتېږي، قضا او کفار دواړه لازميږي. احواله بالا ص ۱۴۳

که چا روژن کې مړي یا ځناور سره جماع اوکړه

که چا د مړي سره جماع اوکړه، یا نې خپل ذکر خپته پورې اومګلو یا نې څوک ښکل کړو، او انزال نې اوشو، نو صرف قضا لازميږي احواله بالا ص ۱۴۶

د ښځې د روژې په حالت کې په شونډو سرخي لګول

ښځې ته د روژې په حالت کې په شونډو سرخي لګول جایز دي. البته که خولې ته د تلو خطر وي نو بیا مکروه دي
|| احسن الفتاوی ج ۴ ص ۱۴۳۴ ||

د حیضې په رمضان کې خوړل ځکل

که کومې ښځې د حیض د وجې نه روژه نه وه نیولې نو خوړل ځکل ورته جایز دي خو د نورو مخامخ دې یې نه خوري، او که د ورځې په څه حصه کې، حیض نه پاکه شوه، نو د روځې بقیه حصه د روژه دارو په شان تیروول واجب دي. احواله بالا ج ۴ ص ۱۴۳۸

د کفارې په روژو کې که حیض شروع شي

که ښځې د کفارې روژې نیول شروع کړل او په مینځ کې ورته حیض راغلو، نو د حیض راتلل په کفارې څه اثر نه کوي د حیض ختمیدلو نه سمدستي روسته دې روژې نیول شروع کړي، دغه شان دې پیل

پسې شپېته روژې اونيسي. که د حیض ختمیدو نه روسته یې یوه ورځ هم ناغه او کړله. نو بیا به د شروع نه شپېته روژې نیسي.
[حواله بالا ص ۱۵۵۲]

که ښځې په شرمگاه کې د ګوتې داخلول مفسد صوم او کنړل او خوراک ځکاګ یې اوکړو

په فرج (شرمگاه) کې د وچې ګوتې داخلول روژه نه ماتوي. البته ګوته وچه وي که لمده وي. چې په فرج کې یې داخله کړي او بیا پوره ګوته یا څه حصه بهر کړي او بیایې دننه کړي نوروژه ماتیري. صرف قضا به کوي ددې روسته خوړلو ځکلو باندې هم کفار نهشته.
[حواله بالا]

د بچي پیداکیدو د تکلیف د وجې نه روژه ماتول

که یوې ښځې ته د بچي د پیداکیدو تکلیف شروع شي نو که په دې صورت کې د روژه نیولو نه ښځې یا بچي ته د نقصان غالب گمان وي نو روژه ماتول جائز دي صرف قضا واجب ده. د داسې خطرې نه علاوه روژه ماتول گناه ده. کفار به لازمیري البته که په همدغې ورځ دنمریدونه مخکې بچي پیدا شونو کفار به ساقطه شي. [حواله بالا ج ص ۱۴۵۲]

په دوائی سره حیض بندول او روژه نیول

که ښځې دوائی او خوړد او حیض یې بند شو. او دغه شان یې د رمضان پوره روژې اونيوې نو صحیح دي. ځکه چې کله حیض

شروع نه وي نو روڙه صحيح ده، شرعا ٻه داسي ڪولو باندې پابندي
 نه. خو شرط دادی چي ڪه دا عمل د بنخي د صحت د پاره مضر نه
 وي نو جائز دي استاسو مسئلابل او د هغي حل ج ۳ ص ۱۵۳

دنکاح بیان

دنکاح دپاره ایجاب او قبول یو ځل کافي دي

یو ځل په ایجاب او قبول سره نکاح کیږي درې ځله ویل د پختګی او مضبوطوالي دپاره دي. چې چا او یل چې خپله جینی مې درکړه دیته ایجاب وائي. او چې بل او ائي ما قبوله کړه دیته قبول وائي. استاسو مسائل او د هغی حل

د گواهانو نه بغیر نکاح نه کیږي

په نکاح کې دوه گواهان ضروري دي چې د هغوی مخامخ ایجاب او قبول اوشي. که گواهان موجود نه وي نو نکاح صحیح نه ده.

احواله بالا ج ۳ ص ۱۴۳۰

یو سړی د هلک او جینی دواړو له طرفه ایجاب

او قبول کولې شي

چې کوم سړی یا هلک او جینی دواړو له طرفه وکیل یا ولي وي که هغه د گواهانو په مخکې او ائي چې ما فلانی جینی فلانی هلک ته ورکړه. نو نکاح صحیح ده. احواله بالا ج ۴ ص ۱۵۴

د نابالغه جینی او هلک نکاح صحیح ده

د نابالغه هلک او جینی نکاح د هغوی د ولي په ایجاب او قبول سره صحیح ده او چې بالغ شي. نو که نکاح پلار یا نیکه کړې وي نو دوی ته د رد کولو اختیار هم نشته. احواله بالا ج ۵ ص ۱۵۷

د بالغ کیدو سم سمدستي د نکاح د رد کولو اختیار

په نابالغي کې نکاح کول نه دي پکار، بلکې د دوی د بلوغت نه روسته د دوی د رجحان خیال ساتل پکار دي. خو بعضې وخت مېرمن او پلار د شفقت د وجې نه په نابالغي کې نکاح کوي ځکه شریعت دغه نکاح جایز ګرځولې دي. تفصیل ئې دادې چې د پلار او نیکه، جینې او هلک په نابالغي کې د کړي شوي نکاح د رد کولو اختیار نشته البته د عدم موافقت په صورت کې هلک طلاق ورکولې شي. او جینې خلع کولې شي. او که د نابالغه نکاح د پلار او نیکه نه علاوه بل چا کړې وي. نو بیا د بلوغت نه سمدستي روسته د رد کول اختیار شته. د رد کولو تفصیل دادې چې په کوم مجلس کې دوی بالغه شي. به هم هغه مجلس کې به سمدستي او ائي چې دا نکاح نه منو. او که په دې مجلس کې یې رد نه کړو. د مجلس تر ختمیدو پورې خاموشه و. نو نکاح به پوه شي. بیا روسته د رد کولو اختیار نېشته [حواله بالا]

د پیرۍ سره نکاح صحیح دي که نه

د انسان د جینیې (پیرۍ) سره نکاح شرعاً صحیح نه دي.

افتاوی دیوبند ج ۷ ص ۱۵۱

چې په کومه ښځه پیریان وي د هغې سره جماع

که د چا په ښځه باندې جینیې (پیرۍ) وي او دغه سړی په دغه حالت کې ورسره جماع کوي چې په ښځه یې پیرۍ راغلې وي. نو دا کوروالې جایز دی. او دا کوروالې د جینې (پیرۍ) سره زنا نه ده. [حواله بالا]

د داسې ښځې سره نکاح کول چې سینې یې ښکاره راوتلي نه وي خنثی (هیچرا) که مشکل وي نو نکاح ورسره صحیح نه دې، او که غیر مشکل وي نو که سړی وي نو د ښځې سره او که ښځه وي نو د سړي سره یې نکاح جایز ده. احواله بالا ۱

چې د کومې ښځې په شرمگاه کې دخول نه کېږي
چې د کومې ښځې په رحم کې هلوکې وي او جماع ورسره نه شي کیدلې نو نکاح ورسره جایز دي. احواله بالا ج ۷ ص ۱۵۳

که د یوې جینۍ د بکارت پرده په ټوپ وهلو سره ختم شي نو څه حکم یې دی

که د یوې جینۍ د بکارت پرده په ټوپ وهلو سره یازیات حیض راتلو سره یا د زخم د وجې نه یا ډیر وخت په کورکیناستلو د وجې نه ختم شوې وي. نو په دې ټولو صورتونو کې به دغه جینۍ د باکرې په حکم کې وي ددې د نکاح د اجازت په وخت کې خاموشه کیدل اجازت شمیرل کېږي. د خبرو ضرورت یې نشته
احواله بالا ص ۱۳۱۴

په دوه ښځو کې د انصاف طریقه

که د چا دوه یا ډیرې ښځې وي برابره خبره ده. چې دواړه باکرې وي (یعنې نکاح یوځل هم مخکې چرته نه وي شوې، یا ثیبې وي. یا یوه باکره وي او بله ثیبه وي. نو په دوی کې په انصاف سره تقسیم واجب دی. د شپې تیږولو په مقدار کې خاوند ته اختیار دی، که

غواړي نو یوه یوه شپه دې مقرره کړي یا دوه دوه یادري درې یا که
بنځې دینه په زیاتو شپو راضي وي نو گناه پکې نشته. اودا برابري
او انصاف صرف په شپه تیرولو کې دې په کوروالي کې نه دی
اهدایه ص ۱۳۴۹

د داسې سړي سره نکاح چې نامرد وي څه حکم لري

که یوې بنځې د یو سړي سره نکاح اوکړه. خو داسې عینین (نامرد)
ؤ. او دې بنځې د جدا والي مطالبه اوکړه. نو د وخت حاکم او بادشاه
به خاوند ته د یو کال مهلت د علاج دپاره ورکړي. ددې کال ابتدا به
د هغه وخت نه شروع کیږي چې کله بنځې مقدمه پیش کړې وي نو
که داسې په یو کال کې په علاج سره یاد الله تعالی په فضل سره د
جماع قابله شو. او د بنځې سره ئي کوروالې اوکړو. نو څه خبره
نشته. او که د یو کال نه روسته هم د جماع لائق نه ؤ. نو د وخت
قاضي به د بنځې په مطالبې سره په دواړو کې تفریق (جداوالې)
اوکړي. او دا تفریق به طلاق بائن شمارل کیږي. او که دې سړي د
خپلې بنځې سره خلوت صحیح نه وي کړي. نو تفریق په صورت
کې به نیم مهر لازم کیږي. د یو کال مهلت ورکول په هغه صورت کې
دي. چې خاوند ددې خبرې اقرار کړی وي چې ما جماع نه ده کړی.
او که په خاوند او بنځه کې اختلاف وي چې خاوند وائي چې ما
جماع کړې ده او بنځه انکار کوي. نو که بنځه ښه نه وي نو د
خاوند خبره به د قسم سره معتبره وي بیا که خاوند قسم اوڅوړو. نو
د بنځې حق به باطل شي. او که خاوند انکار اوکړو، نو د علاج
دپاره به یو کال مهلت ورکول کیږي. او که بنځه باکره وي نو نورې
بنځې به یې اوگوري که بنځو اوویل چې باکره ده. نو خاوند ته به

يو کال مهلت ورکړې شي. او که ښځو او ويل چې ټيټه ده، نو د خاوند نه به قسم اخستې شي. ځکه چې کيدلې شي چې بکارت يې د بل څه وجې نه ختم شوې وي. ددې وجې نه ددې د شهادت سره د قسم شرط لگول شوې دي. بيا که خاوند قسم اوخوړو نو د ښځې دپاره څه حق نشته. او که انکار يې اوکړو. نو يو کال مهلت به ورکول کيږي هدايه ج ۱ ص ۱۴۲۱

د نامرد تعريف

په فتاوي قاضي خان کې دي چې عنين (نامرد) هغه سړی دی چې دآله (ذکر) د موجود کيدو باوجود په ښځو باندې قادره نه وي. په محيط کې دي چې عنين (نامرد) هغه دی چې آله تناسل يې دومره وړه وي چې د ښځې په فرج کې داخليدل يې ممکن نه وي. په جواهر کې دي چې نامرد هغه دی چې په آله تناسل کې يې حرکت نه وي. لکه گوته. چې په بدن کې اولگولې شي. هغه نه راغونډيگي او نه خواريږي. په عيني د هدايه په شرح کې د نامرد شناخت دا بيان شوی دی چې په يو لوبښي کې دې يخې اوبه واچولې شي او عنين دې پکې کنولې شي. که دده آله تناسل (شرمگاه) راغونډ شو. نو داسې عنين نه دی. او که راغونډ نه شي. بلکه په اولني حالت باندې باقي پاتې شي. نو دا عنين (نامرد) دی اشرف الهدايه ج ۵ ص ۱۸۸۶

که د خاوند شرمگاه کې شوې وي نو څه حکم لري

که د خاوند شرمگاه کې شوې وي او ښځې د جدایې مطالبه اوکړه.

نو قاضي به د مهلت ورکولو نه بغير په دواړو کې تفریق اوکړي
اهدایه ص ۱۴۲۱

که ښځې د خصي سره نکاح اوکړه

که ښځې د خصي سره نکاح اوکړه. نو قاضي به مهلت ورکړي یو
کال. لکه څرنګه چې نامرد ته ورکولې شي. ځکه چې په دیکې د
جماع کولو کې امید شته. ځکه چې آله تناسل یې شته.
اهدایه ص ۱۴۲۰

د کوروالي کولو طریقه

شریعت د ښځې د بدن نه د هر قسم فائدي اخیستلو اجازت ورکړی
دی. البته لواطت یعنی په روسته طرف کې صحبت کول حرام دي.
ددې وجې نه صحبت صرف په مخکې طرف کې جائز دی. او دی
دپاره چې کومه طریقه هم اختیار کړې شي. ممانعت نشته. البته
دوه طریقې ښه معلومیږي

اول طریقه: کومه چې په هر یو ساه لرونکي کې فطري ده. چې سړی
بره وي او ښځه به لاندې وي. په قران کې هم دې طریقه ته اشاره
شویده

د الله تعالی ارشاد دی (فلما تغشاها حملت حملا خفیفا) یعنی چې
کله سړي ښځه پټه کړه. نو ښځې ته سپک حمل جوړ شو. او ددې
صورت هم دغه دی چې سړی بره وي او ښځه لاندې وي

دویمه طریقه: ددې متعلق په حدیث کې ارشاد دی (اذا قعد بین
شعبها الأربع ثم جهدها) یعنی چې کله سړی د فرج (شرمگاه) په

څلورو طرفونو کې کیني، بیا په مشقت کې واچوي ښځه، د شعب اریعه نه څه مراد دي، په دیکې راجح قول دادی چې ددې نه د ښځې د کوناتو دوه طرفونه او د سینو دوه طرفونه مراد دي. اوددې په مینځ کې کیناستل هغه وخت کې کیږي چې کله ښځه پرته وي او ددې ښځې اوچتې کرې شي. او کوروالې وشي. دا طریقه د حمل کیدو دپاره هم مفیده ده ځکه چې رحم د ذکر مقابل راشي.

د مهر مسائل

د مهر مؤجل او مهر معجل تعریف

مهر مؤجل هغه دی چې د ادا کول وخت ئې مقرر وي او د کوم مهر چې وخت مقرر نه وي بلکهې ادا ئگي ئي سمدستي یا د ښځې په مطالبه سره واجب وي. هغه ته مهر معجل وائي. ددې مطالبه چې کله او غواړي. کولې شي. استاسي مسئلې او د هغی حل ج ۵ ص ۱۴۸

مهر د خاوند په ذمه قرض دی

د ښځې مهر د خاوند په ذمه باندې قرض دې. برابره خبره ده، چې د نکاح څومره وخت هم شوې وي هغه واجب الادا دې، نو که خاوند مړ شو او څه سامان یې پریښودو، نودا قرض به ددې نه ادا کیږي. او که څه ترې پاتې نشي، نود و ارثانو په ذمه باندې ادا کول لازم نه دي بلکه خاوند به پخپله گناهگار وي او په ورځ د قیامت به یې ادا کوي. [حواله باله]

که ښځه رتقا وي يعنې شرمگاه يې تنکه وي نو مهر به واجب کيږي که نه؟

که چا د داسې ښځې سره نکاح اوکړه چې د شرمگاه سورې يې دومره تنگ و چې جماع پکې نه کيدله برابره خبره ده. چې د هډوکي د وجې نه وي يا د بل څه سختې غوښې د وجې نه وي نو د داسې ښځې سره په خلوت کولو سره مېړنه لازمېږي

افتاوی محمودیه ج ۱۱ ص ۱۹۷

د مهر ورکولو نه روسته که ښځه خنثی مشکل وي نو مهر واپس اخیستې شي که نه؟

که یو سړي د یوې ښځې سره نکاح اوکړه او مهر یې هم ورکړ. د خلوت نه روسته پته اولگیده چې دا خو خنثی مشکل (هیجر) ده نو د خنثی مشکل سره نکاح صحیح نه دی. په درمختار کې ددې تصریح موجوده ده. نو چې کله نکاح صحیح نه دی نو مهر نه واجبیږي. او چې خاوند څه ورکړي دي هغه واپس اخیستې شي ادارالعلوم دیوبند جلد ۹ ص ۱۲۲۵

د خنثی مشکل تعریف

چې کله د ماشوم فرج (د ښځې شرمگاه) او ذکر (د سړي شرمگاه) دواړه وي، نو د پته خنثی مشکل وایي. که د ذکر نه بول کوي نو هلک دی. او که د فرج نه بول کوي نو جینی ده. او که د دواړو نه بول کوي، او بول د یوې لارې نه اول راوځي نو دغه لارې ته به منسوب کیږي. یعنې که د ذکر نه اول اوځي نو هلک به وي او که د

فرج نه اول راوځي نو جينۍ به وي، او چي کله خنځي بالغ شي اوږدېره يې ښکاره شي يا کوروالې او کړي نو سړي به حسابېږي، او که د ښځو په شان سينې يې راښکاره شوې يا يې په سينو کې شوده راغلل يا حيض ورته راغلو، يا يې حمل شو يا صحبت ورسره د فرج د لارې ممکن وي نو ښځه به حسابېږي او که ددې تر اوښځې د علامونه يوه علامه هم ښکاره نشي، نو دا بيا خنځي مشکل دی اقدوري ص ۱۱۲۴

د خنځي مشکل غسل او کفن

خنځي مشکل ته به غسل نشي ورکولې بلکې تيمم به ورته کولې شي. افتاوی رحيميه ج ۳ ص ۱۰۱

د رضاعت مسئلې

د ښځې د شیدو نه حرمت کله ثابتیږي

د ښځې د پیو نه حرمت هلته ثابتیږي چې کله ماشوم د دوو کالو په عمر کې ددی پی څکلي وي احواله بالا ج ۵ ص ۱۱۸

ماشوم او ماشومې ته تر څو کالو پورې د پیو ورکولو حکم دی؟
ماشوم او ماشومې ته تر دوه کالو پورې د پیو ورکولو حکم دی. د دینه مخکې هم د پیو نه جدا کول جایز دي که څه مصلحت او ضرورت وي. احواله بالا ج ۵ ص ۱۱۹

د بودی ښځې ماشوم ته پی ورکول

چې کومو ښځو ته د ډیر عمر د وجې نه پی نه راځي، او د ماشومانو د خاموش کولو دپاره یو ماشوم په جولی کې واخلي (او په خوله کې ورله سینه ورکړي) نو ددی نه دا ماشوم د هغې رضاعي بچې نه جوړیږي، ځکه چې د رضاعت شرط دادی چې شیدې ورکړي او ددی ښځې نه د شیدو راوتو امکان نشته. احواله بالا ج ۵ ص ۱۲۲

په دوائی کې شیدې اچول

که په دوائی کې ښځې خپلې شیدې میلاؤ کړلې او شیدې په دوائی باندې غالب او ډیروؤ او د دوه کالونه د کم عمر ماشوم ته یې ورکړل، نو رضاعت به ثابتیږي او که دوائی زیاته وي او شیدې

کې وي نو رضاعت به نه ثابتېږي او که دواړه برابر وي نو بيا به هم رضاعت ثابتېږي. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۲۳

د لږو شيدو نه هم رضاعت ثابتېږي

د رضاعت په موده کې که يوه ښځه لږ غوندي پي هم ماشوم ته ورکړي او خيتې (نس) ته ئي لارشي نو حرمت رضاعت به ثابت شي. ادارالعلوم ديويند جلد ۸ ص ۱۳۷۷

يوې ماشومې په خوله کې سينه واخيسته خو د پيو خکلو يقين نشته
په شک سره حرمت رضاعت نه ثابتېږي لهذا په مذکوره صورت کې به حرمت نه ثابتېږي. احواله بالا جلد ۸ ص ۱۳۸۲

د خپلې ښځې شيدې خکل څه حکم لري

د خپلې ښځې په شيدو خکلو سره ښځه په خاوند نه حرامېږي، البته د خاوند دپاره د خپلې ښځې شيدې خکل حرام دي. احواله بالا جلد ۸ ص ۱۳۹۳

په پوزه او غوږ کې د شيدو اچولو سره د رضاعت حکم

د څه عذر او ضرورت نه بغير د ښځې پي په پوزه او غوږ کې اچول جايز نه دي البته د دواڼي په توگه يې استعمال جايز دي چې کله يې يو مسلمان ماهره ډاکټر او حکيم دا دواڼي تجويز کړي او ددينه علاوه بله څه دواڼي مفيده نه وي او د رضاعت په موده کې په پوزه او خوله کې پيو اچولو سره رضاعت ثابتېږي البته په غوږ کې اچولو سره نه ثابتېږي. [خيرالفتاوى جلد ۴ صفحه ۱۴۸۲]

د حرمت دپاره د رضاعت وخت يو کيدل ضروري دي

که جينې او هلک پي ځکلي وي يا هلک لس کاله مخکې ځکلي وي او جينې لس کاله روسته، نو بيا هم حرمت رضاعت ثابتېږي د اول او اخر اعتبار نشته. [حواله بالا جلد ۴ ص ۱۴۸۲]

د مړې ښځې پيو ځکلو سره حرمت ثابتېږي

که يوې ماشومې ته د مړې ښځې پي ورکړل شي، نو ددې نه حرمت رضاعت ثابتېږي. [حواله بالا جلد ۸ ص ۱۴۸۷]

د مجبوري د وجې نه د دوه کالونه زيات پي ورکول

که عذراو سخت ضرورت وي، نو تر دوه نيمو کالو پوري پي ورکولې شي، ددينه زيات قطعاً جائز نه دي. [حواله بالا جلد ۴ ص ۱۴۹۵]

چې جاپي ځکلي وي همدغه به حرامېږي

چې کوم هلک د بلې ښځې پي ځکلي وي نو ددې ښځې په بچو باندې همدغه حرامېږي ددې هلک نورو روڼه او خويندې ددې ښځې په بچونه حرامېږي. [امداد الاحکام جلد ۲ ص ۱۸۴۴]

د وړو اغړلو په وخت کې په اوږو کې د پيو پريوتل

که يوې ښځې اوږه اغړل او په اوږو کې د اوبو سره ددې د سينې نه څه پي پريوتل او په وړو کې ميلاؤ شول، نو ددې اوږو درونې خوړولو نه حرمت نه ثابتېږي او نه رضاعت ثابتېږي، البته پي د

انسان جز دې چې ددې استعمال قصدا جائز نه دې، نو دداسې روتې نه خان ساتل بهتر دي خودا پې په پخولو کې سوزيگي او لږ شي دې ددې وجې نه پرهيز کول واجب نه دي او ددې روتې خوړل جائز دي احواله بالا جلد ۲ ص ۱۸۵۳

د رضاعي خور جوړېدلو درې صورتونه دي

چې جينې ستاسو د مور پې څکلي وي په دې صورت کې دغه جينې ستا د مور رضاعي لور او ستا د ټولو روڼو وروڼو خويندو رضاعي خور جوړېږي. لهدا ستا د ورور نکاح هم ددې جينې سره صحيح نه دې. تا د يو جينې د مور پې او څکل دې صورت کې ددې جينې مور ستا رضاعي مور شوه. او ددې اولاد ستا رضاعي روڼه او خويندې شول. ستانکاح ددې ښځې د يوې لور سره هم جايز نه دې، البته ستا د حقيقي روڼو نکاح ددې ښځې د لوريانو سره جائز ده. تا او يوې بلې جينې د بلې ښځې پې او څکل په دې صورت کې هغه ښځه ستاسو دواړو رضاعي مور شوه. او تاسو دواړه رضاعي رور او خور يئ. ستا د حقيقي روڼو نکاح ددې جينې سره جائز دې.

که باکرې جينې ماشومې ته پې وړکړل

که د باکرې د سينې نه پې ووتل او يو ماشوم او څکل، نوددینه حرمت رضاعت ثابتېږي. [هدايه ص ۱۳۵۲]

که دسري د سينو نه پې راووتل

که دسري د سينې نه پې خارج شول او ماشوم او څکل نو ددې پيو نه رضاعت نه ثابتېږي. [هدايه ص ۱۳۵۲]

د طلاقو بيان

د طلاق ورکولو شرعي طريقه

د طلاق ورکولو درې طريقې دي، يو صورت دادی چې کله ښځه د حيض نه پاکه شي، نو د جماع کولو بغير ورته يو طلاق رجعي ورکول، او بيا ورته رجوع نه کول، تردې پورې چې عدت يې پوره شي، په دې صورت کې په عدت کې د رجوع کولو اجازت شته او چې عدت تير شي نو که دا ښځه قبلول غواړي نو دوباره نکاح به کوي او دا د ټولو نه بهتره طريقه ده.

دويمه طريقه

چې په جدا جدا درې طهرونو کې درې طلاقه ورکړي دا صورت ډير بهتر نه دی او د شرعي حلالې نه بغير آينده نکاح کول نه صحيح کيږي، د حلالې نه مراد دادی چې ښځه مکمل عدت تير کړي بيا د بل سړي سره نکاح او کړي او د بل خاوند سره شپه تيره کړي او هغه وسره کوروالې او کړي بيا هغه طلاق ورکړي.

درېمه طريقه

د طلاق بدعت دی، چې ددې ډير صورتونه دي، مثلاً ښځې ته د حيض په حالت کې طلاق ورکول يا په داسې طهر کې طلاق ورکول چې پوروالې يې پکې کړي وي همدغه شان په يو لفظ سره يا په يوه مجلس کې يا په يو طهر کې درې طلاقه ورکول ديتنه طلاق بدعت

واني، ددې حکم دادی چې په دې طريقې سره د طلاقو ورکول گناه ده، خو طلاق واقع کيږي که يو طلاق يې ورکړو نو يوه به واقع شي که دوه يې ورکړل نو دوه به واقع شي او که درې يې ورکړل نو درې به واقع شي، برابره خبره ده چې په يو لفظ سره وي که په يو مجلس کې وي او که په يو طهر کې وي. استاسو مسئلې او هغې حل ص ۱۲۱۵

د شرعي حلالې وضاحت

په قرآن کریم کې ارشاد دې که خاوند ښځې ته دریم طلاق هم ورکړي نو د ښځه د خاوند دپاره نه حلالیږي تردې چې دا ښځه د عدت نه روسته، دبل چا سره نکاح (صحیح) او کړي او د نکاح نه روسته دغه بل خاوند ورسره جماع او کړي بیا مړ شي. یا طلاق ورکړي او ددې عدت تیر شي. نو بیا دغه ښځه د رومي خاوند دپاره حلالیږي چې نکاح ورسره او کړي او د دریو طلاقو نه روسته د ښځې د چا سره په دې شرط باندې نکاح کول چې هغه د جماع نه روسته طلاق ورکړي. دا شرط باطل دې او په حدیث کې په داسې حلاله کونکو باندې لعنت ویلې شوې دې. بیا هم د ملعون کیدو باوجود که دا دویم خاوند د جماع کولو نه روسته طلاق ورکړي، نو د عدت نه روسته به ښځه د رومي خاوند دپاره حلاله شي او که هغه د جماع نه بقیې طلاق ورکړل نو بیا د رومي خاوند دپاره نه حلالیږي. او که د دوهم خاوند سره د نکاح کولو په وخت کې یې دا شرط نه وي لگولې چې د جماع نه روسته به طلاق ورکوي خو د هغې خاوند خپل خیال دا وي چې د جماع نه روسته به طلاق ورکوي نو دا صورت موجب لعنت نه دي. ۱ حواله بالا جلد ۵ ص ۱۲۳۳

د طلاق رجعي طلاق بائن او طلاق مغلظ تعريف

طلاق په درې قسمه دي:

طلاق رجعي خاوند خپلې ښځې ته يو ځل يا دوه ځل په صافه الفاظو کې طلاق ورکړي (يعنې لفظ طلاق استعمال کړي)، او څه بل لفظ ورسره استعمال نه کړي د طلاق رجعي حکم دادی چې د عدت ترختميدلو پورې ښځه د خاوند په نکاح کې وي او خاوند ته دا حق حاصل وي. چې په عدت کې دننه دننه کله هم او غواړي نو خپلې ښځې ته رجوع کولې شي. او د رجوع طريقه داده چې يا خو په ژبه سره او ابي چې ما طلاق واپس واخيستل. يا ښځې ته لاس ولگوي دويم ځل نکاح ضروري نه دې خو که عدت تير شو. او خاوند په خپل قول يا فعل سره رجوع اونکړه. نو اوس د دواړو رشته ختمه شوه. او ښځه د بل چا سره خپل نکاح کولې شي. او که د دواړو په مينځ کې مصالحت اوشي. نو دوهم ځل خپل نکاح کولې شي.

طلاق بائن: طلاق بائن په کنايه (گول مول، الفاظو کې طلاق ورکول. يا د طلاق سره د داسې صفت استعمالول چې د هغې نه د سختې اظهار کيږي مثلاً داسې او اې ماتاته سخت طلاق يا او گد طلاق درکه. د طلاق بائن حکم دادی چې ښځه سمدستي د نکاح نه اوځي او خاوند ته د رجوع حق نه وي البته په عدت کې او د عدت نه روسته دوهم ځل نکاح کولې شي.

درېم طلاق مغلظ: درې طلاق په يو ځای ورکول. په دې صورت کې ښځه هميشه دپاره حراميږي، او د شرعي حلالې نه بغير دوهم نکاح هم نشي کولې احواله بالا جلد ۵ ص ۱۳۸۲

لفظ طلاق په لفظ د (ت) سره لیکل

که چا د طلاق په ځای تلاق اولیکل نو هم طلاق واقع کیږي.
احواله بالا جلد ۵ ص ۱۳۸۲

د نشې په حالت کې طلاق ورکول

د نشې په حالت کې طلاق واقع کیږي. احواله بالا جلد ۵ ص ۲۸۵

د لیوني له طرفه د هغه رور طلاق ورکولې شي؟

د لیوني له طرفه بل څوک طلاق نشي ورکولې. احواله بالا ج ۵ ص ۱۳۸۵

د بې هوشۍ او خوب په حالت کې طلاق ورکول

د بې هوشۍ او خوب په حالت کې ورکړي شوي طلاق نه واقع کیږي. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۳۸۲

د طلافو سره انشاء الله استعمالو سره طلاق نه واقع کیږي. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۳۸۸

د ظهار تعريف او احكام

که یو سړی خپلې ښځې ته او وایي چې ته ما د پاره د مور یا خور په شان یې، نو د یته ظهار وایي د ظهار حکم دادی چې دې لفظ سره طلاق نه واقع کیږي خو د کفارې ورکولو نه بغیر خپلې ښځې سره میلاویدل حرام دي، او کفارو مسلسل دوه میاشتې روژې نیول، او که طاقت یې نه وي نو شپیتو مسکینانو ته خوراک ورکول احواله بالا جلد ۵ ص ۱۳۹۶

د نابالغه طلاق

د نابالغه هلک طلاق نه واقع کیږي

احسن الفتاوی جلد ۵ ص ۱۳۸

په زبردستی سره طلاق

په زبردستی سره طلاق واقع کیږي، که مکره اچې چاپه زبردستی شوي وي، درې طلاقه ورکړي وي او نیت یې د رجعي کړې وي بیا هم طلاق مغلظ واقع کیږي، او د داسې زبردستی په صورت کې یوه طریقه په کار راځي چې طلاق اولیکي په خوله یې اونه وائي د زبردستی په حالت کې طلاق لیکلو سره نه واقع کیږي

دویمه طریقه داده چې د لفظ نه روسته سمدستي ان شاء الله او وائي، نوهم طلاق نه واقع کیږي برابره خبره ده چې صرف یې پخپله واورې او د امام کرخي په نزد د اهم شرط نه دی

احواله بالا جلد ۵ ص ۱۲۴

طلاق ليکلو سره واقع کيږي

د طلاق د واقع کيدلو دپاره د طلاق نامې ښځې ته رسيدل شرط نه دي، صرف په ليکلو سره طلاق واقع کيږي که طلاق رجعي نې ليکلي وي نو طلاق رجعي به واقع شي او کابائين وي نو بائين به حسابيږي او عدت به د طلاق نامې ليکلو د وخت نه شروع کيږي که څه هم تر اوسه ښځې ته طلاق نامه نه وي رسيدلې.

احواله بالا جلد ۵ ص ۱۱۴۸

بلا اراده لفظ طلاق ويل

که ښځې او خاوند خپلو کې خبرې کولي، چې اچانک د خاوند د خولې نه ووتل تاته دې يو طلاق وي وغيره نو طلاق به واقع شي.

احواله بالا جلد ۵ ص ۱۱۲۴

په زړه کې د طلاقو خيال راتلل

په زړه کې د طلاق خيال راتللو سره طلاق نه واقع کيږي تر کومه پورې چې په خوله سره تلفظ نه وي شوې. ادارالعلوم ديوبند جلد ۹ ص ۱۲۴

د رخصتۍ نه مخکې طلاق ورکول

غير مدخول بها (چې د چاسره کوروالې نه وي شوې) يعني د رخصتۍ نه مخکې يو طلاق صريح ورکولو سره بائنه کيږي د نکاح جديد نه بغير ورته رجوع صحيح نه ده. احواله بالا جلد ۹ ص ۱۳۹۰

د طلاق د باره وکیل جوړول

که چا وویل که ما فلانې کار او کړو، نو فلانې سرې زما بنځې تدر طلاق ورکولو وکیل دې نو په دې صورت کې هغه وکیل جوړېږي احواله بالا جلد ۱۰ ص ۱۱۳۰

د ګونګې طلاق څنګه واقع کېږي

د ګونګې طلاق په اشارې سره واقع کېږي چې کومه اشاره په جدا والي باندې دلالت کوي او که په لیکلو باندې پوهیږي. نو په لیکلو سره هم طلاق واقع کېږي په دې صورت کې په اشارې سره طلاق نه واقع کېږي کذا في الدرالمختار والشامي او که نه اشاره کولې شي. او نه لیکلې شي. نو بیا د طلاقو واقع کیدو څه صورت نشته. او دوهم طلاق ددې بنځې بغیر د طلاق نه صحیح نه دې احواله بالا جلد ۱۰ ص ۱۱۴۲

چې کله نامرد سرې بنځې ته طلاق نه ورکوي نو بنځه به څه کوي که یو سرې سره د یوې بنځې نکاح اوشو او د خلوت (تنهائي) نه روسته معلومه شوه چې دا سرې نامرد دې يعني آله ئي کار نه کوي. او شرعي قاضي هم نه وي لکه نن صبا زمانه کې، نو د طلاق نه علاوه بله طريقه د جداوالي نشته ځکه چې طلاق اخيستل يا تفريق کولو د باره د قاضي شرطې هغه نشته. اوس د علماؤ په اتفاق سره جماعت المسلمين په ذريعي سره تفريق حاصلیدې شي. افتاوی دارالعلوم دیوبند جلد ۱۰ ص ۱۱۴۲

د خاورو په لوټو غورځولو سره طلاق نه واقع کېږي

که چا خپلې ښځې طرف ته د طلاقو په نیت سره د خاورو درې لوټې او غورځولې او په خوله سره یې د طلاق وغیره لفظ ذکر نه کړو نو طلاق نه واقع کېږي احسن الفتاوی جلد ۵ ص ۱۵۱

که څوک ښځه د زنا په حالت کې اوویني

که چا خپله ښځه اولیده چې زنا کوي نو که خاوند ورسره مینه وي او دایې یقین وي چې دوباره به دا فعل نه کوي نو دیته طلاق ورکول ضروري نه دي که په نکاح کې یې ساتي نو گناه نه ده

افتاوی رحیمیه جلد ۳ ص ۱۵۰

د ايل (قسم خوړلو) بيان

که خاوند قسم او خوړو چې زه به څلور میاشتي تاته نژدې نه درځم دیته ایل وایي. نو که خاوند په دې صورت کې څلور میاشتي خپلې بنځې ته نژدې نه شو، نو طلاق بائن به واقع شي

که چا همیشه دپاره خپلې بنځې ته د نه ورتلو قسم او خوړو
که چا قسم او خواړه چې زه به ټول عمر خپلې بنځې ته نه نژدې کیرم نو د څلورو میاشتو په تیریدو سره به بنځه بائنه شي. بیا یې د هغې سره نکاح او کره او د جماع نه بغیر څلور میاشتي تیرې شوې نو دوهم ځل به طلاق واقع شي. اوس که دا بنځه د بل خاوند سره نکاح او کړي او هغه طلاق ورکړي او بیا د پومبي خاوند سره نکاح او کړي نو طلاق به نه واقع کیري نو ددې بنځې سره په جماع باندې به کفاره لازمیږي ځکه چې قسم باقي دي. اقدوري ص ۱۵۱

باب الخلع

د خلع مطلب دادې چې لکه څرنګه د ضرورت په وخت کې سړي دپاره طلاق ورکول جائز دي همدغه شان که بنځه د خاوند سره وخت نشي تیرولې، نو هغې ته اجازت شته چې خاوند کوم مهر ورکړي وي هغه واپس کړي او ځان خلاص کړي او که خاوند نه مني نو د عدالت په ذریعې سره خلع اخیستې شي. په عدالت سره د خلع اخیستو صورت دادې چې که عدالت دا خبره محسوسه کړي چې د خاوند او بنځې په مینځ کې موافقت نشي کیدلې، نو بنځې ته به اویې چې مهر پریګده، او خاوند ته به اوایې چې د مهر پریخودلو

په بدله کې طلاق ورکړه. او که خاوند طلاق نه ورکوي نو عدالت د خاوند د مرضۍ نه بغير د خلع فيصله نشي کولې په خلع سره يو طلاق بائن واقع کيږي که د ښځې او خاوند په مينځ کې مصالحت اوشي نو دوباره نکاح کولې شي .
آپکې مسائل اور ان کا حل جلد ۵ ص ۱۳۸۹

په طلاق او خلع کې فرق

د خلع مطالبه عموماً د ښځې له طرفه کيږي او که د خاوند له طرفه وي نو د ښځې په قبول باندې موقوفه ده. خو طلاق د ښځې په قبولو موقوف نه وي. دوه فرق دادی چې په خلع قبولو سره مهر ساقط کيږي او په طلاق سره نه ساقط کيږي البته که خاوند او وايې چې په دې شرط سره طلاق درکوم چې مهربه پريگدي نوديته طلاق بالمعاوضه وائي او مهر ساقط کيږي ددې حکم د خلع په شان دی. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۳۹۰

د نابالغ خاوند سره د خلع صورت نشته

د نابالغ خلع او طلاق باطل دي نه طلاق ورکولې شي، او نه دده ولي دده له طرفه طلاق ورکولې شي، نه خلع کولې شي، د بلوغت نه روسته خلع او طلاق ورکولې شي.

(دارالعلوم دیوبند جلد ۱۰ ص ۱۸۰)

خاوند ته د خلع په بدل کې خومره عوض اخيستل جایز دي

په خلع کې قصور او غلطې د خاوند له طرفه وي نو په خلع کې د ښځې نه مال اخيستل حرام دي. او که د ښځې غلطې وي نو مال

اخيستل جايز دي، دور کړي شوي نه زيات اخيستل جائز دي خو
خلاف اولی دي احواله بالا ۱

حرمت مصاهرت

د ښځې سينه په شهوت سره مس کول

که چا د يوې ښځې سينه په شهوت سره مس کړله (لاس يې اولگولو)
جماع يې اونکړه نو دې صورت کې ددې ښځې نکاح ددې سړي د
خوۍ سره جائز نه دي.

په شهوت سره خواښي ښکلول

د خواښي (د ښځې مور) په شهوت سره مس کولو يا ښکلولو سره
ښځه هميشه دپاره حراميزې نو دې صورت کې د ښځې جدا کول
ضروري دي او بيا کله هم په نکاح کې نشي راتلې
(احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۲۷)

د ښځې خور په شهوت سره مس کول

که چا د ښځې خور په شهوت سره مس کړه، نو په دې ډېره ښځه نه
حراميزې البته دا کار حرام دي (احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۲۷)

د خپلې لور سره زنا کول

که چا بد بخت د خپلې حقيقي لور سره زنا اوکړه، نو خپله ښځه پرې
حراميزې خو که پلار ددې نه انکار اوکړي او عادل گواهان د زنا
موجود نه وي نو بيا حرمت نه ثابتېږي (احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۲۷)

د تره ښځه ښکلول

که چا د خپل تره ښځه په شهوت سره مس کړه، او ښکل یې کړه، نو دا سړی ددې تره د لور سره نکاح نه شي کولې او دا خبره هم څه عذر نه دی چې ماته علم نه و، یا د شهوت غلبه وه.

[حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۴۱]

د پلار د ښځې سره زنا کول

که چا د خپلې مور نه علاوه د پلار د بلې ښځې سره زنا او کړه نو په پلار باندې دا ښځه حرامیږي جدا کول یې لازم دي.

[حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۴۱]

که چا په غلطۍ سره خور یا مور ته لاس اولگولو

که چا خپلې مور یا خور ته د شپې په غلطۍ سره لاس اولگولو په شهوت سره و یا بغیر د شهوت نه نو په دې سړي خپله ښځه نه حرامیږي.

د خوی د ښځې سره نکاح

د خوی د ښځې سره نکاح قطعاً حرامه ده، همدغه شان د خپلې ښځې د مور سره نکاح همیشه دپاره حرام ده، برابر خبره ده چې ښځې سره یې جماع کړي وي یا نه. [حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۴۷]
چې د کومې ښځې سره د چا خوی زنا کړې وي هغه د پلار دپاره حرامه ده. [حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۴۷]

د نابالغه سره زنا کول

که بالغې ښځې د نابالغه هلک سره زنا او کړه اوس که دا هلک مراهق (بلوغت ته نژدی وي) نو حرمت ثابتیږي ددغې ښځې د لور

سره دغه هلک نکاح نشي کولې او که مراقت نه و نو بيا يې نکاح
جائز ده احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۵۲

د ماما بنځه بنکول

که چا د خپل ماما بنځه بنکول کړه په شهوت سره نو ددې د لور سره
بې نکاح صحيح نه ده احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۵۴

حرمت مصاهرت په کوم اندام ليدلو سره ثابتېږي

صرف فرج داخل ته په شهوت سره نظر کولو باندې حرمت مصاهرت
ثابتېږي. نور واندانونو ته په شهوت سره نظر کولو باندې نه
ثابتېږي احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۵۲

که د چا خپلې لور ته نيت خراب شو

که چا د خپلې لور سره د زنا اراده او کړه، خو زنا يې اونکړه نو صرف
په اراده کولو سره پرې بنځه نه حرامېږي البته که خپلې لور ته يې په
بربنده باندې په شهوت لاس اولگولو نو بنځه پرې حرامېږي اوس
بې جدا کول لازمي دي احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۲۱

د بنځې د مرگ نه روسته د هغې د خور ترور و غيره سره نکاح کول

که د چا بنځه مړه شي، نو د مرگ نه روسته د هغې د خور خالي
اوترور سره نکاح کولې شي احواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۲۴

د بنځې سره د خاوند د نيکه زنا کول

که د چا د بنځې سره د هغه نيکه زنا او کړه، نو دا بنځه په دې خاوند
حرامېږي

الحمد لله
عبد الغني محمد وني "سعيد"

د خواښې سينو ته لاس اچول

که چا په تياره کې د خپلې ښځې د مور سينو ته لاس واچولو په شهرت سره خيال يې دا و چې زما ښځه ده خو چې روسته معلومه شوه نو ډير شرمنده شو. نو اوس که په سينو باندې کېږه نه وه يا وه خو ډيره نرۍ وه نو حرمت به ثابت شي. او په دې سړي به خپله ښځه حرامه شي. (حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۸۲)

د خپل خوم ښکلول

که ښواڅې خپل خوم ښکول کړو او غاړه يې ترې واخيسته او دته انزال اوشو او خوم وايي چې زما شهواني خيال نه و بې اختياره انزال اوشو نو په دې صورت کې په د باندې ښځه نه حراميږي.
(حواله بالا جلد ۷ ص ۳۸۹)

کتاب العدت

د عدت په لحاظ سره د مطلقه ښځو درې قسمونه دي:
حامله: د دې عدت د بچي پيدا کيدو سره ختميږي.
هغه ښځه چې حيض ورته راځي د دې عدت درې حيضه دي، چې کله د طلاق نه روسته دريم حيض نه پاکه شي نو عدت به يې ختم شي.
دريم قسم هغه ښځې دي چې نه حامله وي او نه ئې حيض راځي د بوډوالي يا ډير ورکوالي د وجي نه د دوی عدت درې مياشتي دي که د چا خاوند مړ شي. نو عدت ئې څلور مياشتي او لس ورځې دي.

د درختۍ نه مخکې د کونډې عدت

که درخت کيدونه مخکې د چا خاوند مړ شي، نو عدت به ئې څلور

مياشتې او لس ورځې وي، او د پوره مهر مستحقه به وي دا به د مرحوم د ترکې نه به ادا کولې شي. [حواله بالا جلد ۵ ص ۱۴۱۱]

د رخصتۍ نه مخکې د طلاقو عدت

د رخصتۍ نه مخکې طلاق طلاق بائن دي او په ښځه عدت نشته لهدا د طلاق واقع کيدونه سمدستي روسته داجينۍ د بل چا سره نکاح کولې شي. [حواله بالا جلد ۵ ص ۱۴۱۲]

د نابالغه جينۍ عدت

که د نابالغه جينۍ او هلک نکاح اوشي او د رخصتۍ نه مخکې د نابالغه هلک انتقال اوشي، نو په دې نابالغه جينۍ باندې د وفات عدت لازم دې. [حواله بالا جلد ۵ ص ۱۱۱۴]

د معلقه مغلفه سره صحبت باندې استيناف د عدت نشته

که يو سړي خپلې ښځې ته طلاق مغلفظ ورکړل او بيا ورسره جماع وکړه، نو د طلاق د وخت نه به عدت شمارل کيږي دوهم عدت نه واجبيږي. [احسن الفتاوى جلد ۵ ص ۱۴۲۸]

بچې په خيته کې مړ شو نو د عدت حکم

هغه ښځه چې طلاق ورکړل شوې وي يا ئې خاوند وفات وي او په خيته کې ئې بچې وچ شوې وي بچې راوځي نه نو په دواښي يا په اپريشن سره به د رحم صفائي اوکړې شي که حمل د څلورو مياشتونو د زيات وخت وي نو په مذکوره طريقې چې کله بچې

ساقط شي، نو عدت به ختم شي، او که د څلورو نه کم وي نو بيا به نې عدت درې حيضه وي او که د رحم صفائي بالکل ممکنه نه وي نو د تکليف لري کولو دپاره په دې قول باندې عمل کولو گنجائش او جواز شته، چې د حمل اکثره موده دوه کالو نه زوسته د درې مياشتو عدت تير کړي. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۴۲۹

د ممتده الطهر عدت

چې د کومې ښځې د شروع نه حيض نه راځي او عمر نې ديرش کاله شي، بيا به هغه آييسه (نااميده) شمار کيږي او که د حيض راتلو نه زوسته بالکل بند شو، ياد ډيري مودې نه پس راځي، نو دا ښځه به د پينځه پنځوس کالو په عمر کې آيسه (نااميده) شمار کيږي ددې دواړو ښځو عدت درې مياشتې دي خو په دوهم صورت کې شرط دادې چې کم نه کم شپږ مياشتې حيض بند وي دا د شپږو مياشتو موده، د ۵۵ کالو نه مخکې تيره شوې وي دې دواړو قسمونه کې که د عدت درې مياشتې پوره کولو نه مخکې حيض شروع شي، نو عدت به دوبلره په حيض سره پوره کوي او که نااميدې د وخت نه مخکې د عدت ضرورت راشي نو د علاج په ذريعه سره دې حيض جاري کړې شي او درې حيضه دې پوره کړې شي

او که په هيڅ يو علاج سره حيض نه جاري کيږي نو د ضرورت په وخت کې دې د امام مالک صيب د مذهب په قاضي باندې د يو کال عدت تيرولو فيصله او کړي او که څوک مالکي قاضي نه وي نو د ضرورت په وخت کې بغير د قاضي نه هم د يو کال د عدت تيرولو فتوى ورکولې شي. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۴۳۵

نامرد سره خلوت صحیحه کولو نه روسته عدت او مهر کامل واجبېږي
که چا د ښځې سره نکاح او کړو، او په تنهائي کې یوځای شول خو
دخاوند نامرد و ځکه جماع او نشوه اوس خاوند طلاق ورکړلو، نو
مهر کامل او عدت به واجب وي. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۴۳۸

که معتدي ته سخته يره وي نو مکان بدلولې شي

که د چا خاوند مړ شو، نو دې ښځه به په همدغه کور کې عدت تیروول
پکار دي، خو که دلته د عدت د وجې نه ورته د ځان عزت یا د مال
خطر وي یا د یواځې اوسیدو د وجې نه یريږي نو په بل نژدې
کور کې عدت تیروولې شي. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۴۴۱

د حاملې په دواني سره حمل پریوتل

که مطلقې حاملې خپل حمل په څه حيله سره ساقط کړو، نو که ددی
حمل بعض اندامونه ظاهر شوي وي مثلاً لاس، ښځې وغیره نو
عدت به ئې پوره شي.

د طلاق ثلاثه نه روسته د خاوند زنا کول

که یو سړی ښځې ته درې طلاقه ورکړل او څلور پنځه میاشتې تیرې
شي خو خاوند او ښځه هم هغه شان جماع کوله نو په دی صورت کې
په ښځه درې طلاقه واقع شول او د خپل خاوند سره بغیر د حلالې نه
نکاح نشي کولې او د خاوند صحبت کول حرام دي.

کتاب الحضر والاباحت جائز او ناجایز خیزونه

د حلال ځناور او ۷ خیزونه مکروه تحریمي دي؛ بهیدونکې وینه،
غدود، مثانه، تريخې، د نرد بولو ځای، او د مادې د بولو ځای.

خوتي [آپکي مسائل اور انکا حل جلد ۴ ص ۱۲۵۵

د ښځي د لاس خيتي او سيني په ذريعه سره مني خارجول
د ښځي په لاس او خيتي وغيره سره مني خارجول جايز دي د
تسکين د ضرورت دپاره بلا کړههت جايز دي. او بلا ضرورت
مکروه تنزيهي دي. احسن الفتاوی جلد ۸ ص ۱۲۴۴

د علاج دپاره په لاس سره مني خارجول
که د چا اولاد نه کيږي بيا د علاج دپاره د مني تيست کيږي او مني
خارجول بغير د لاس نه څه صورت نشته. نو دې صورت کې لاس
سره مني خارجولو گنجائش شته. خو چې کله د علاج بله طريقه نه
وي افتاوی محموديه جلد ۱۵ ص ۱۳۹۴

د چرگو غول او د غواه ميسو غوشيان خرخول
د چرگو غول اود غواميسني وغيره غوشيان خرخول جايز دي
افتاوی رحميه جلد ۱۰ ص ۱۳۲۰

د ماشوم په غوږ کې د ښځي اذان
چې کله ماشوم پيدا شي نو هغه ته به په غوږ کې يو صالح متقي
سري اذان وکړي دا خبره بهتره ده. خو که ښځي ورته په غوږ کې
اذان او اقامت اويلو نو کافي ده. دوهم خل د کولو ضرورت يې
نشته احواله بالا جلد ۱۰ ص ۱۴۸۲

د ښځې که گیره او بریتونه راوځي

که د ښځې گیره او بریتونه راوځي نو خریلې شي. بلکې د ښځې د گیرې وینستان صاف کول مستحب دي. احواله بالا جلد ۲ ص ۱۲۴۷

که د حاملې په خټه کې بچې مړ شي

که د حاملې ښځې په رحم کې بچې مړ شي او د مړ کیدو پوره یقین وي او د ښځې د انتقال خطر وې نو د ښځې د ځان بچ کولو دپاره ماشوم غوڅول او رایستل جایز دي. البته که ماشوم ژوندې وي بیا جایز نه دي. احواله بالا جلد ۲ ص ۱۳۸۲

ښځه او خاوند یو بل ته په خپل نوم سره رابللې شي

خاوند ښځې ته په نوم سره اواز کولې شي. خو ښځه خپل خاوند ته نوم سره اواز نشي کولې داد بې ادبۍ او گستاخی د وجې نه مکروه ده. احواله بالا جلد ۲ ص ۱۴۱۳

د یوې ښځې سره د بلې په مخامخ جماع کول

که د چا دوه ښځې وي نو د یوې سره د بلې مخامخ جماع کول بې حیاتي ده. او د بلې ښځې زړه ته تکلیف رسول دي یوې ښځې ته د بلې ستر ښودل هم گناه ده لهذا د داسې طریقې نه ځان ساتل واجب دي. احواله بالا جلد ۲ ص ۱۲۵۴

چې د کوم ځناور سره بدفعلي شوي وي د هغې قرباني

که چا د ځناور سره غلط کار او کړو او چا اولیدو نو د داسې ځناور غوښه خوړل مکروه دي لهذا ددې قرباني به هم مکروه وي بهتره

خبره داده چي داسي خنار مالڪ ذبح ڪري او وٺي سوزوي دې
دپاره چي داقصه ختمه شي وگر نه چي ڪله ٺي خلق ويني نو خبره به
ورنه راياديڙي احواله بالا جلد ۳ ص ۱۸۷

د بنخي سينه بند استعمالول

بنخي دپاره سينه بند استعمالول جايز دي
افتاوى محموديه جلد ۵ ص ۱۳۵۲

په دبر کي صحبت ڪول

د بنخي سره په دبر کي جماع ڪول بالاتفاق حرام دي او گناه كبيره ده
که چا ڪري وي نو په رښتيني زړه سره دې توبه اوباسي البته په
داسي کار سره بنخه د نکاح نه نه اوخي
افتاوى رحيميه جلد ۲ ص ۱۴۶

د نامه نه لاندې ويستانو صاف ڪول دپاره د پودرو استعمال

دنامه نه لاندې ويستان د سري دپاره په ستره يا بليد سره صاف ڪول
او د بنخو دپاره اباسل مستحب دي دپودرو او ڪريمو استعمال هم
جايز دي احسن الفتاوى جلد ۸ ص ۷۸

د نامه نه لاندې ويستانو ته ڪومه پوري خريل پکار دي

د نامه نه لاندې ويستانو حد دنامه نه واخله د ورانه تر ويښونو
پوري او د دبر نه اخوا ديخوا يعني ڪير چاپيره چي تر ڪومه پوري
ممكن وي (اپکے مسائل او ان کا حل جلد ۲ ص ۱۵۷)

بڼڅه مړه شي او په خپته کې ئې ژوندې بچې وي
 بڼڅه چې کله مړه شي، او په خپته کې ئې ژوندې بچې وي نو د
 اپريشن په ذريعه سره ئې راويستل جايز دي.
 افتاوي محموديه جلد ۱۵ ص ۱۲۸۸

د خړې پي د علاج دپاره ځکل

که ديندار او تجربه کار ډاکټر درته اويل چې ستا علاج د خړې په
 پيو کې دی دینه علاوه بل علاج نشته نو د خړې پي ځکل جايز دي
 احواله بالا جلد ۱۳ ص ۱۴۴۰

د خاوند خاص اندام په لاس کې نيول

که بڼڅې د خاوند خاص اندام په لاس کې اوښو نو څه گناه نه ده
 البته څه بڼه خبره هم نه ده احواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۱۱

د مړې بڼڅې مخ ته کتل

بڼڅه چې کله مړه شي نو خاوند ئې مخ ته کتې شي. البته بدن ته دې
 لاس نه لگوي احواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۶۰

په برېښه دعا او درود ويل

په برېښه درود شريف يا هغه دعا چې منقوله وي ويل خلاف ادب او
 مکروه دي احواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۴۱۵

د ولادت په وخت کې د بڼڅې مددکول

د حاملې بڼڅې مدد کول جائز دي چې کله څوک ماهره بڼڅه نه وي يا

بالکل ښځه نه وي د مجبوري د وجې نه ئې خاوند کولې شي
احواله بالا جلد ۸ ص ۱۲۷۰

د نامه نه لاندې وېښتان په بل چا صفا کول

د نامه نه لاندې وېښتان په بل چا صاف کول هلته جائز دي چې کله
ډیره مجبوري وي سړی ډیر کمزورې وي چې څوک ئې ورله صاف
کوي هغه به حتی الوسع د لاس لگولو او کتلو نه احتیاط کوي
احواله بالا جلد ۸ ص ۱۲۹۱

د جنابت په حالت کې حلاله کول

د جنابت په حالت کې خاور ذبح کول جایز دي همدغه شان د ښځې
ذبیحه هم حلاله ده. احسن الفتاوی جلد ۷ ص ۱۳۸۳.۴۰۸

د زنا د ثابتولو دپاره ډاکټري معاینه

چې کله په ښځه او سړي باندې د زنا تهمت اولگي. نو عدالت ئې د
معائنې دپاره ډاکټر ته لیږي. او ډاکټر دسړي او ښځې یو یو څیز
خصوصا شرمگاه ښه په غور سره گوري نو د زنا ثابتولو دپاره شرعا
دغه طریقہ معتبره نه ده. لهذا دغه شان د شرمگاه معاینه کول حرام
دي ډاکټر دپاره د شرمگاه کتل صرف هغه وخت جائز دي چې کله د
مرگ خطر وي یا ډیر زیات تکلیف او بیماری کې د مبتلا کیدو
سخته خطر وي احواله بالا جلد ۸ ص ۱۲۵۵

د نابالغه سترگتل

د ډیر ورکوتي ماشوم عورت غلیظه او خفیفه دواړه کتل جائز دي
تر ۷ کالو پورې صرف عورت خفیفه کتل جائز دي او د ۷

کالونه د زیات عمر والا ماشوم په دې حکم کې د بالغ په حکم کې دې لهذا ددې عمر نه روسته غلیظه او خفیفه دواړه کتل ناجایز دي د عورت غلیظه نه مراد د غټو او وړو بولو خای دې او د خفیفه نه مراد دې نه علاوه نور بدن دي احوالا بالا جلد ۸ ص ۱۲۲۲

د ښځې وریزې جوړول شرعا څنګه دي

د ښځې وریزې او بانړه جوړول جائز نه دي په حدیث کې په داسې ښځو باندې لعنت راغلې دي
(آپکې مسائل اور انکا حل جلد ۷ ص ۱۲۷)

فرج کې د شاله طرفه صحبت کول

که یو سړی د شاله طرفه د خپلې ښځې په مخکې شرمګاه کې جماع اوکړي، نو جائز ده. (فتاوی محمودیه جلد ۱۲ ص ۱۳۱۲)

چې کومه کوټه کې قران وي په هغه کې جماع کول

که قرآن کریم په العاری یا کړکۍ کې په اوچت خای باندې پروت وي نو بیا په دې کوټې کې جماع کول څه ګناه نه لري
(احواله بالا جلد ۱ ص ۱۱۵)

په جومات کې هوا خارجول

په جومات کې هوا خارجول منع دي که چاته بیا بیا د هوا خارجولو ضرورت راځي نو د جومات نه دې بهر اوځي، که نه وځي نو د کراهت کارکوي احواله بالا جلد ۱ ص ۱۴۷۹

د حمل په حالت کې ښځې سره جماع کول

د حاملې ښځې سره کوروالې کول جائز دي، ترکومه پورې چې د کوروالې د وجې نه نقصان نه کېږي که نقصان کېږي نو بیا کوروالې کول نه دي پکار. [حواله بالا جلد ۸ ص ۱۱۹۷]

د تفخیز او تبطین حکم

که چا خپله شرمگاه د ښځې خیتې یا بلې څه حصې سره اومړلو او انزال شي او شو نو گناه نشته. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۱۲]

د بودۍ ښځې سره جماع کول

د بودۍ ښځې سره جماع کول صحیح دي. چې ترکومه جماع برداشت کولې شي. که جماع نشي برداشت کولې او نقصان یې کېږي نو بیا جماع صحیح نه ده. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۱۸]

د نابالغې ښځې سره جماع کول

د خپلې نابالغه ښځې سره جماع کول صحیح دي. چې جماع برداشت کولې شي. او که نشي برداشت کولې نو صحیح نه ده. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۱۸]

د خاوند او ښځې د یو بل شرمگاه کتل

خاوند او ښځه د تنهائي په حالت کې د یو بل شرمگاه کتلې شي. خو نه کتلې بهتر دي. [حواله بالا جلد ۲ ص ۱۳۴۵]

د انجشکن په ذریعه سره اولاد حاصلول

که د چا په مني کې جراثیم مړه شوي وي او بچیان نه کېږي نو لکه څرنګه چې ځناور ته په تیوب (نلګۍ) حمل کولې شي، دغه شان ښځې ته حمل کول قطعاً جائز نه دي احواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۴۵

د حضور صلی الله علیه وسلم فضلات پاک دي

د نبی علیه السلام فضلات پاک دي د جمهورو علماؤ دا قول دي امداد الفتاوی جلد ۱ ص ۱۳۵۰

په زنا سره د حاملې ښځې سره جماع کول

که یوه ښځه د زنا د وجې نه حامله شوي وي نو د حمل په حالت کې خاوند ورسره جماع کولې شي. او دا ماشوم به همدې خاوند ته منسوب کیږي. حرامی ویل ورته جائز نه دي ا احسن الفتاوی جلد ۸ ص ۱۳۲

د علاج دپاره د ښځې شرمګاه کتل

د سخت ضرورت په وکت کې چې کله ښځه ډاکټر نه میلاویګي نو تر ډاکټر د ښځې شرمګاه د علاج دپاره کتلې شي. او لاس هم لګولې شي احواله بالا جلد ۸ ص ۱۳۲

د ښځې شرمګاه ښکلول

د ښځې شرمګاه ښکلول یا خټل جائز نه دي لاس لګول ورته جائز دي احواله بالا جلد ۸ ص ۱۴۵

د خاوند نه علاوه د بل چا مني په رحم کې اچول

نن صبا داسې آله ایجاد شوې ده چې په هغې سره د ښځې په رحم کې د خاوند نه علاوه د بل چا مني اچولې شي. چې ددې نه عموماً ښځه حامله کیږي او ماشوم پیداکيږي دا کار حرام دی خو زنا نه ده او د ماشوم نسبت د هغه چانه ثابتیږي چې د چا ښځه ده.

۱۱ حسن الفتاوی جلد ۸ ص ۱۲۱۴

د شرمگاه خټل

د ښځې د شرمگاه ظاهري حصه پاکه ده. خو د ښځې شرمگاه ښکولول یا خټل جائز نه دي سخت مکروه او گناه ده. دا دسپو چیلو وغيره ځناورو سره مشابهت دي. البته که ښځه باندې شهوت غالب وي او خاوند ته د جماع وینا کولو کې شرم کوي نو د خاوند مخصوص اندام خله کې واخلي نو دا معذوره ده. خو دا عات جوړول مکروه دي په دې خبره غور او کړئ چې په کومه خوله څوک کلمه وائي د قران تلاوت کوي داخوله به په داسې گنده کار کې استعمال څنگه زړه غواړي ۱ فتاوی رحيمه جلد ۲ ص ۱۲۷۰

د انجکشن په ذریعه سره رحم ته مني رسول

که څوک د مني تیسټ کول غواړي نو په لاس سره مني خارجول نه دي پکار. بلکه د جماع کولو په وخت کې دې عزل او کړي او مني دې محفوظه کړي احواله بالا جلد ۲ ص ۱۲۸۰

دعزل مطلب دادی چې خاوند د خپلې ښځې سره جماع شروع کړي او چې کله ئې انزال کیږي نو خپله شرمگاه بهر کړي او مني بهر خارج کړي

عزل جائز دی که ناجائز

عزل کول د ښځې د اجازت نه بغير ناجائز دی او د ښځې په اجازت سره مکروه دی حضرت عمر رض فرمائي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د عزل نه منع کړیده. ۱ درسي تفسير پاره عمه ص ۱۸۴

داسې طريقه اختيارول چې حمل قرار اونه نيسي

داسې صورت اختيارول چې حمل اونشي لکه چې نن صبا په دنيا کې د ضبط تولد په نوم سره ددې ډير صورتونه رائج دي دپته هم نبي عليه السلام واد خفي (په خفيه طريقې سره ژوندي ښخول) وييلي دي. ۱ حوالا بالا ص ۸۴ رواه مسلم ۱

په بعض نورو رواياتو کې د نبي عليه السلام چې د عزل متعلق کوم سکوت يا عدم ممانعت منقول دې هغه د ضرورت په وخت کې دې او هغه هم دغه شان چې هميشه دپاره د نسل د ختمولو صورت جوړ نشي. احواله بالا ص ۱۸۴

په ځناور د جفتې کولو اجرت اخيستل

نر ځناور په ماده (ښځه) باندې د خيجولو اجرت اخيستل حرام دي د حامله کولو اجرت ورکول او اخيستل جائز نه دي، که مجبورانې څوک ورکړي نو ورکونکي ته گناه نشته.

افتاوی رحيميه جلد ۱۰ ص ۲۲۸ ۱

د حمل اسقاط جائز دی که نه

تر دویم ډرې چې په بچې کې روح او ساه نه وي راغلې، نو داسې حمال، بساقت کول په قتل کې نه راځي، خو بغير د ضرورت نه دا کار

مکروه دی، او عذر د وجې نه جائز دې او د روح راتلو نه روسته
حمل ساقط کول حرام او لویه گناه ده، او نفس قتلول دي
امداد الفتاوی جلد ۴ ص ۱۲۰۳

که ډاکټر ناجائز حمل ضایع کړو

که د یوې ښځې ناجائز حمل و. او ډاکټر دې دپاره دواړي ورکړه چې
حمل ټي ساقط او ضایع شي که په دی وخت کې په حمل کې روح نه
وي نو گنجائش شته. البته که په حمل کې روح وي نو گناه کبیره
ده. په دیکې کفاره نشه ځکه چې کفاره په قتل خطا کې وي او دا
عمدا قتل دی او په قتل عمد کې قصاص وي خو دلته قصاص هم
نشته. ځکه چې قصاص د ولي حق وي او دلته ولي پخپله د قتل
مطالبه کوي ځکه قصاص نشته خو دا ولد الزنا دی او د زنا ولد
الزنا نسبت د مور نه ثابتیږي او د زاني نه نه ثابتیږي او نه زاني د
قصاص دعوی کولې شي، ځکه چې زاني ولي نه دی او والده که څه
هم ولي ده، خو هغه په قتل کې پخپله شریکه ده لهدا په دې صورت
کې په ډاکټر باندې توبه او استغفار لازم دی او آینده دپاره د داسې
عمل نه پرهیز کول پکار دي.

د څلورو میاشتو نه روسته حمل ساقط کول

بېچیان ژوندي دفن کول یا قتل کول لویه گناه اولوی ظلم دی، او
د څلورو میاشتو نه روسته حمل ساقط کول په دې حکم کې داخل
دي ځکه چې په څلورمه میاشت کې به حمل کې روح راځي او هغه د
ژوندي انسان په حکم کې وي. ادرسي تفسیر پاره عم ص ۱۸۴

د ضبط توليد او اسقاط (منصوبه بندي) مسئلې

د ضبط توليد او اسقاط حمل په مجموعي توگه سره څلور صورتونه جوړېږي قطع نسل يعني داسې صورت اختيارول چې هميشه دپاره د بچو پيدا کيدو قوت ختم شي ددې حکم دادې چې دا طريقه بالاتفاق حرامه ده. برابره خبره ده. چې په دې کې څومره هم فائده په نظر راځي او برابره ده چې ددې دواي څومره هم قوي وي

منع حمل يعني داسې صورت اختيارول چې قوت توليد باقي وي خو حمل قرار نه نيسي

نو په دې صورت کې لگ تفصيل شته چې بغير د ضرورت نه دا صورت اختيارول مکروه تنزيهي دي او د لاندینو عذرونو د وجې نه جايز دي

بنځه دومره کمزوري وي چې د حمل برداشت نه شي کولې.
بنځه د خپل وطن نه لرې په داسې ځای کې وي چې هلته ئې د مستقل قیام اراده نه وي او سفر په څه داسې ذریعه سره وي چې میاشې پکې لگي

د بنځې او خاوند خپلو کې تعلقات بنه نه وي او د جدائي اراده ئې وي

د مخکې نه د موجود بچي د صحت خرابیدو بیره وي
دا خطر وي چې د وخت د فسادونو د وجې نه به ماشوم بد اخلاقه او د مور او پلار د شرمندگۍ سبب جوړ شي. که د داسې مقصد دپاره ئې حمل بند کړو چې د اسلامي اصولو خلاف دي نو دا عمل بالکل ناجائز دي مثلاً د کثرت اولاد د وجې نه که رزق د تنگی خیال وي یا دا خیال وي که جینی پیدا شوه، نو شرم دې د حمل قرار نیولو نه د

څلورو میاشتو تر پوره کیدو مخکې په څه ذریعه سره حمل ساقط کول. ددی حکم دادی چې پلا عذره نا جائز او حرام دي البته د بعضی عذرونو د وجې ددی گنجائش شته مثلاً د حمل د وجې نه د ښځې پی او چيگي او په نورو ذریعو سره د رومني بچي د پالنې انتظام ناممکن یا مشکل وي یا دینداره ښځه ډاکټره ددی ښځې معاینه او کړي او دا او ائي چې که حمل باقی پاتې شو، نو د ښځې د ځان یا د بل څه اندام د ضایع کیدو سخته خطر ده د څلورو میاشتو نه روسته حمل ساقط کول مطلقاً حرام دي د هیڅ یو عذر د وجې نه ددی گنجائش نشته.

(احسن الفتاوی جلد ۸ ص ۱۳۴۷)

يو پيغام په نوم د اهل اسلام

نن صبا دورکې کفار د مسلمانانو د ډيريدونکې ابادۍ نه خائف دي. نو دوی د مسلمانانو د ختمولو دپاره د ډير سوچ او فکر نه روسته يوه طريقه ايجاد کړه، چې دپته خانداني منصوبه بندي ويل شي، او بعضي نام نهاد مسلمانان هم په دیکې شامل دي. او دوی دا خبره کوي چې که بچي ډير شي، نورزق په له کومې خواه پيدا کيږي، زه وایم چې د رزق ذمه داري الله تعالی اخیستي ده الله تعالی خناورو ته رزق ورکوي پخ خناورو کې خانداني منصوبه بندي نشته او نه ئې څه تجارت او دکان شته بچي يې پيدا کيږي الله رزق ورکوي نو انسان چې اشرف المخلوقات دې او د رزق گټلو ئې مختلفې ذريعې دي، الله تعالی به هغه ته رزق ولې نه ورکوي بهر حال نن صبا زمانه کې رايجه منصوبه بندي د کفارو يو سازش دې د کافرانو په ملکونو کې خصوصا په امريکه کې داسې ډيرې کارخانې موجودې دي چې هغه داسې دوايانې تياروي چې هغي سره حمل قرار نه نيسي مخکې به خلق يريدل که زنا مو اوکړه نو چاته به پته اولگي خو نن صبا د مذکوره خانداني منصوبه بندي او دوايانو د وجې په يوه ورځ کې په زرگونو زنا گانې کيږي او دوايانې استعماليږي د دې ذمه دار به څوک وي، ؟ درزق د وجې نه منصوبه بندي شرعا قطعاً حرام دې او دا خلق بيا يوه ناره لگاوي چې 'چېوتې خاندان زندگي اسان، زه وایم چې چېوتې خاندان زندگي ويران کله کله داسې اوشي چې يو سرې منصوبه بندي اوکړي دوه بچي ئې وي خو بيا هغه مړه شي نو زندگي ئې ويرانه پاته شي او خوله ئې وازه نيولې وي بيا نه بل واده کولې شي او نه ئې بچي پيدا کيږي'

بهر حال دا یوه لویه موضوع ده په دې باندې دا ډیر څه لیکولو
دپاره کافي اوراق درکار دي صرف په اخر کې خپلو مسلمانانو وروڼو
ته دا وایم چې داد کفارو یو سازش دی ددې نه ځان بچ کړئ او نور
مسلمانان هم ترې بچ کړئ او د خپلو علمائو کرامو نه په هر کار کې
راهنمائي حاصله کړئ چې په ورځ د قیامت بیا د شرمندګۍ سره مخ
نه شئ. [از مترجم]

کفریه کلمات او د هغې احکامات

د قران پاک توهین کول کفر دے، که چا د قران پاک توهین او کړو
نو مرتد کیږي، او نکاح ئې باطله کیږي، او د مرتد جنازه کول جایز
نه دي او نه ورسره تعلقات ساتل جایز دي
[اپکے مسائل اور انکا حل ج ۱ ص ۱۴۸]

په دین پورې توقې کول

د دین اسلام د څه خبرې نه توقې جوړول کفر دې او دې سره ایمان
ساقط کیږي داسې سړي ته د خپلو کفریه کلماتو نه توبه ویستل
پکار دي او خپل ایمان تجدید کول پکار دي نکاح به هم دوباره
کوي که یغیر د توبې او نکاح بنځې ته نزدې شو نو دا به زنا او
بدکاری حسابیږي. [حواله بالا]

په سنتو پورې توقې کول کفر دی

د حضور صلی الله علیه وسلم به څه خیز پورې توقې کول ښکاره کفر
دې که مخکې مسلمانان و نو د توقو نه روسته مرتد او ګرځیدو.
[حواله بالا ج ۱ ص ۱۵۰]

د فاندې دپاره ځان ته غیر مسلم ویل

که چا د خپلې فاندې دپاره دا اوایل چې زه مسلمان نه یم نو داسې
سړی د ایمان نه خارجيږي نکاح دې دوهم ځل اوکړي
[حواله بالا جلد ۱ ص ۱۵۱]

د حضور صلی الله علیه وسلم لږه غونډې گستاخي هم کفر دي
د حضور صلی الله علیه وسلم د وینستانو مبارکو توهین کول هم کفر
دی د فقهي په کتابونو کې دا مسئله ذکر ده. چې که چا د حضور
صلی الله علیه وسلم د وینستانو مبارکو دپاره د تصغیر صیغه
استعمال کړه نو کافر به شي. [حواله بالا جلد ۱ ص ۱۵۲]

د غصې په حالت کې د کفر کلمه ویل

د غصې په حالت کې د کفر کلمه ویل هم کفر دی توبه کول پکار دي
د ایمان او نکاح تجدید د اوکړي. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۴۳]

په خلفائ راشدینو او حضرت عائشه رضي الله عنها باندې تهمت لگول
خلفائ راشدینو ته کنخل کولو والا ته ډیرو علماؤ او فقهاؤ کافر
ویلي دي او خصوصا په حضرت عائشه رضي الله عنها باندې تهمت
لگولو والا بالاتفاق کافر دي ځکه چې په دې کې دقران کریم د
ایاتونو نه انکار دی. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۱۳۷۳]

دا ویل چې مونږ کافران یو څه حکم لري؟

که یو مونځ گزاره بل چاته اوایل چې مونځ او که هغه اوایل چې مونځ
خو کافران یو نو په دې کلمه ویلو سره دا کافر شو توبه او استغفار

دي کوي اود ايمان او نکاح تجديد دي او کري
[حواله بالا جلد ۱۲ ص ۳۷۴]

په جومات کي به متيازې کوم کلمه کفر ده

که چا د جومات متعلق اويل چې متيازې به پکې اوکړم يا خنزير به
پکې ذبح کړم نو دا کفریه کلمات دي توبه کول او د نکاح او ايمان
تجدید کول پکار دي. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۳۸۲]

زه اسلام نه منم

که یو سړي بل ته نصیحت کولو او هغه بل ورته اويل چې زه اسلام
نه منم نو دا کفر دی. [حواله بالا جلد ۲ ص ۳۸۲]

زما حشر دي د هندوانو سره وشي

که چا اويل چې زما حشر دے د هندوانو سره اوشي نو دا د کفر
کلمات دي. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۴۳۴]

د الله او رسول نه د بيزاري اظهار کفر دی

که دوه نفره په جگړه ؤ. او بل چا ورته د قران ایت اويلو چې جگړه
مه کوئ په دې کي یو اويل چې مونږ ته ستا اياتونه الله او رسول نه
دي پکار نو دا د کفر کلمات دي. [حواله بالا جلد ۱۲ ص ۴۴۷]
نوټ: چې کله سړي کافر یا مرتد شي نو دوباره به کلمه وائي او
خپلې بنځې سره به نکاح هم دوباره کوي.

متفرقي مسئلې

د مستحاضې حکم

استحاضه هغه وینه ده، چې په حیض کې د درې ورځو نه کمه یا د لسو نه زیاته راځي، او په نفاس کې د څلویښتو ورځو نه زیاته وي نو دینه استحاضه وائي، ددې حکم دادي چې په مستحاضه ښځه باندې لازم دي چې د حیض او نفاس موده پوره کولو نه روسته غسل او کړي او بیا به دهر مونځ په وخت کې نوې اودس کوي او مونځ تلاوت وغیره به کوي (فتاوی حقانیه جلد ۲ ص ۱۵۲۷)

د حیض په ایامو کې استعمال شوې کپړې

بعضې ښځې د حیض په ایامو کې استعمال شوې کپړې بهر په لارو کوڅو کې غورځوي د غیرت تقاضه داده چې که داسې کپړې د دوباره استعمال قابلې نه وي نو په اور دې اوسوزولې شي بهر غورځول ئې مناسب نه دي (حواله بالا جلد ۲ ص ۱۵۲۷)

د جنابت حالت کې په کمپیوټر سره قران لیکل

په شریعت مقدسه کې د قران کریم احترام اصلاً مقصود دې چې کله د جنابت په حالت کې د قران تلاوت صحیح نه دې نو همدغه شان فقاو د قران کریم لیکل هم منع کړي دي نو د ټاټپ راتلو او کمپیوټر په ذریعه سره قران لیکل هم صحیح نه دي البته د بې اودسۍ په حالت کې ئې لیکل جائز دي خو شرط دادي چې د قران آیاتونو ته لاس نه لگي (حواله بالا جلد ۲ ص ۱۵۲۲)

په حائضې باندې د دم کولو حکم

د وظائفو او اورادو کولو دپاره طهارت شرط نه دی. لهدا د طهارت نه بغير جايز دي چې کله د دم کونکې طهارت ضروري نه دي نو چې په چادم اچول کيږي نو د هغه طهارت په طريقه اولی ضروري نه دي. [حواله بالا ۲ ص ۱۵۲۸]

د حیض په حالت کې د قران تلاوت کول

د حیض په حالت کې د قران تلاوت منع دی البته بطور دعا د قران الفاظ ویل جايز دي په دې حالت کې د قران حافظې ته پکار دي چې د ژبې خوزولونه بغير په زړه او ذهن کې تلاوت کوي او که څه ترې هیر شي. نو قران کریم دې په څه کپړه اونيسي او گوري. [پکې مسائل اوران کا حل جلد ۲ ص ۱۱۷]

د حیض په حالت کې په امتحان کې د قران د آیاتونو جواب څنګه اولیکل شي ؟

په خاص ایامو کې په امتحان کې د قراني آیاتونو د ترجمې اوتشریح لیکلو اجازت شته. خو دایت کریمه متن دي نه لیکي بلکه د ایت حواله دې ورکړي او ترجمه دې اولکي. [حواله بالا جلد ۲ ص ۱۱۷]

عام نسخې او استاذانې د حیض په حالت کې تلاوت څرنګه اوکړي
نسخو ته د حیض په حالت کې د قران کریم تلاوت کول او قران ته لاس لګول جائز نه دي برابره خبره ده چې مکمل ایت وي یا څه کم وي البته د قران کریم هغه آیاتونه چې د دعا یا اذکارو په توګه ویلي

شي هغه د دعا يا ذکر په توگه ويل جائز دي مثلاً د خوراک په وخت کې بسم الله ويل يا الحمد لله ويل ، همدغه شان د قرآن کریم هغه کلمات چې په عامو خبرو کې راځي هغه ويل هم جايز دي او د قرآن ښودونکو معلوماتو ته هم دغه حکم دې باقي پاتې شوه دا خبره چې د تعليم سلسله به څنگه جاري ساتي نو ددې دپاره فقهاؤ يوه طريقه ښودلې ده هغه داده چې د قرآني اياتونو کلمه جدا جدا او ائي مثلاً الحمد... الله... رب... العالمين دغه شان د قرآن معلمې دپاره د قرآن الفاظو هجاء سره ويل جايز دي خو د حيض په حالت کې د قرآن تلاوت اوریدل منع نه دي. [حواله بالا جلد ۲ ص ۷۲]

د حيض په حالت کې نکاح کول

د حيض په حالت کې نکاح کول صحيح دي خو د خاوند او ښځې يو ځای کيدل صحيح نه دي رخصتي به ددې ايامو د ختميدو نه روسته کېږي. [حواله بالا جلد ۵ ص ۲۷]

د حيض په حالت کې د اذان جواب

د حيض او نفاس په حالت کې د اذان جواب ورکول صحيح نه دي [فتاویٰ حقانيه جلد ۳ ص ۲۷]

د خنثی مشکل سره نکاح

د خنثی مشکل سره نکاح جائز نه ده. [حواله بالا جلد ۴ ص ۱۳۲۸]

د شنډې ښځې سره نکاح کول

د شنډې (چې بچي ئي نه کېږي) سره نکاح کولو کې بعض فائدي حاصلېږي ځکه په نکاح کولو کې څه خرج نشته او د نکاح غټ

مقصد اولاد دی ځکه د شنډې نه علاوه د بلې صحیح او قابل اولاد
بڼې سره نکاح افضل دي احواله بالا جلد ۸ ص ۱۳۲۴

د حاملې بڼې سره نکاح

که یوه بڼه حامله وي نو د بچي تر پیدا کیدو پورې ورسره نکاح
کول جائز نه دي او که د زنا د وجي نه حامله وي نو په دې صورت
کې که څه هم نکاح جایز دي خو جماع جایزه نه ده که نکاح ئې د
زاني نه علاوه د بل چا سره شوې وي او که هم دې زاني سره نکاح
اوشو نو بیا جماع هم جایزه ده احواله بالا جلد ۴ ص ۱۳۳۰

د کومې بڼې سره نکاح کول غواړي د هغې یو نظر کتل

چې د کومې بڼې سره د نکاح کولو اراده وي هغه یو نظر کتل جائز
دي. برابره خبره ده چې پخپله ئې او گوري یا په بله بڼه ئې او گوري
ددې نه د زیاتو تعلقاتو جوړول مخکې د نکاح نه جائز نه دي نه د
خبرو کولو اجازت شته او نه د خلوت او یواځې کیدلو اجازت شته.
د نکاح نه مخکې میلاویدل غیر اخلاقي حرکت دي
احواله بالا جلد ۵ ص ۱۳۴

ایا په ډانس (کډیدو) سره نکاح ماتیري

په واده کې په ډانس کولو سره نکاح نه ماتیري البته دا کار حرام دی
نو کول یې نه دي پکار. احواله بالا جلد ۵ ص ۱۱۸۲.

دوهم واده د خپلې بڼې د اجازت نه بغیر جائز دي

که دوه بڼې بڼه په دوهم واده باندي راضي نه وي نو بیا هم دوهم

واده کول جائز دي البته په دواړو کې پوره پوره انصاف کول پکار دي
 دي فتاوی دارالعلوم دیوبند جلد ۷ ص ۱۵۰

بښځو دپاره د اذان جواب ورکول

د اذان جواب لکه څرنگه سړي ورکوي همدغه شان بښځي ټې هم
 ورکولې شي بلکه د بښځو دا ديني ذمه داري جوړېږي چې د اذان
 جواب ورکوي احواله بالا جلد ۳ ص ۱۲۷

د انجکشن په ذريعه سره ځناور حامله کول

په ځناورو کې د نسب لحاظ ساتل ضروري نه دي ځکه چې مور په
 ځناورو کې اصل ده او بچې په حلت او حرمت کې د مور تابع وي په
 دي وجه د ځناورو د نسل دپاره انجکشن لگول څه بد کار نه دی
 احواله بالا جلد ۲ ص ۱۲۹۹

د خاوند د محبت پيدا کولو دپاره د تعويز استعمال

د خاوند او بښځې د اصلاح دپاره عمليات يا تعويذات استعمالول
 شرعا قبيح نه دي خو شرط دادی چې خاوند خپل غلام جوړول
 مقصود نه وي بلکه دعدم موافقت نه د بچ کيدو نيت سره وي د
 فتاوی په کتابونو کې چې کومه دعدم جواز فتوی موجوده هغه د غير
 شرعي تعويذاتو يا تسخيراتو د وجي نه ده يا په غلط نيت باندی
 محمول ده احواله بالا جلد ۲ ص ۱۴۰۱

د بلوغت نه روسته د ختنه کولو په وخت کې په شرمگاه باندې نظر پریوتل

د بالغ کیدو نه روسته ختنه کولو کې که نظر په شرمگاه پریوځي نو دا نظر جائز دې ځکه چې ختنه د اسلام د شعائرو نه ده او هر مسلمان باندې لازمه ده. احواله بالا جلد ۸ ص ۱۴۲۲

د غسل کولو په وخت کې د اوبو په لوبښي کې د اوبو استعمال قطري پریوتل

که د غسل کولو په وخت کې د اوبو استعمال شوې قطري به لوبښي کې پریوځي نو که د اوبو په دې قطرو کې ظاهري نجاست نه وي يعني په دې قطرو سره د ظاهري نجاست ازاله نه وي شوي نو په لږ قطرو پریوتلو سره اوبه نه ناپاکه کیږي ځکه چې ددې نه ځان ساتل د انسان په طاقت کې نه دي بیا هم ممکنه حد پورې احتیاط کول پکار دي. احواله بالا جلد ۲ ص ۱۵۲۹

د جنبې خوله

د انسان خوله په هر حالت کې پاکه ده برابره خبره ده چې د جنابت په حالت کې وي یا نه وي البته که په کوم اندام باندې ظاهري نجاست وي او خوله یې په کپړه باندې اولگي نو کپړه به ناپاکه شي. احواله بالا جلد ۲ ص ۱۵۷۰

د استنجا نه د عاجزه شوي حکم

چې کوم سړی پخپله د استنجا کولو نه عاجزه وي د بیماری د وجې نه یا یې لاسونه کټ وي او ښځه یا وینځه یې هم نه وي او پخپله په

هیڅ یوه طریقه په استنجا قادره نه وي نو د داسې سړي دپاره استنجا معاف ده، البته که صرف په یو لاس عاجزه وي نو په بل لاس څومره چې ممکنه وي استنجا به کوي

احواله بالا جلد ۲ ص ۱۵۹۷

د جرم د اثبات دپاره د تصویر حکم

که یو سړی زنا کوي او بل څوک ئې تصویر اوباسي نو تصویر او ددغه سلسلې نور نوي څیزونه په نن صبا وخت کې بالکل نظرانداز کولې نشي. او دا ذرایع ترکافي حده پورې د جرم په ثابلولو کې کار ورکوي خو شرط ددی چې نور ذرایع او علامات ددی تائید کوي ځکه چې نن صبا به په تکنیکي دور کې په تصویرونو کې د جعلسازی قوي امکان موجود وی د یو سړي په بدن باندې د بل سر لگولې شي وغیره ډیرې نڅرې کیږي نو مذکوره تصویر که څه هم په کلي طور سره د جرم ثابلولو دپاره کافي نه دی خو دا بالکل پریځودلې هم نشي ددی وجې نه که ذرایع ددی په تائید کې نه وي او قاضي ته په مجرم باندې یقین وي نو په دې مجرم باندې کم نه کم تعزیر جاري کولې شي احواله بالا جلد ۵ ص ۱۵۱۲

د اثبات جرم دپاره ریکارډ کافي نه دی

د تیپ ریکارډ او موبائیل وغیره په ذریعه سره ریکارډ شوي بیان سره د زنا قتل وغیره جرم نه ثابتیږي ځکه چې شرعا د گواهانو د قاضي په مخامخ عدالت کې گواهي ورکول ضروري دي او قاضي ته دا اختیار حاصل نه دی چې صرف د ریکارډ په بنیاد سره څه فیصله اوکړي ځکه چې د یو سړي اواز د بل مشابه کیدلای شي

احواله بالا جلد ۵ ص ۱۱۵۲

د حلالې په نکاح کې د ساتي (وېر) استعمال

د حلالې په نکاح کې که څوک د جماع وخت ساتي استعمال کړي نو که د ساتي سره دې محلل ته لذت محسوس شي نو حلاله کېږي او که محسوس نه شي نو نه کېږي. ځکه چې په حلاله کې د سړي د ذکر داسې داخلیدل ضروري دي چې دواړو ته لذت او خوند محسوس شي. انزال ضروري نه دي. احواله بالا جلد ۴ ص ۱۲۵۲

د حلالې په وخت انزال ضروري نه دی

په شرعي حلاله کې ایلاج (د حشفې داخلول، ضروري دي او هغه هم داسې چې ذکر ولاړ وي دې دپاره چې محلل ته څه لذت او خوند محسوس شي. البته انزال کول ضروري نه دي.

احواله بالا جلد ۴ ص ۱۴۴۳

په نابالغ باندي د حلالې شرعي حکم

د حلالې دپاره د محلل (حلاله کونکي) بالغ کیدل ضروري نه دي. صرف په جماع باندي قادره کیدل یې ضروري دي نو که نابالغ مراهق یعنی قریب البلوغ وي او جماع کولې شي نو حلاله ټې صحیح ده. احواله بالا جلد ۴ ص ۱۵۵۴

په دبر کې جماع کولو سره حلاله

د شرعي حلالې دپاره ضروري ده چې په مخکې طرف کې جماع اوشي. په روسته طرف کې بدکاري کول د حلالې دپاره کافي نه دي او هسې هم دا عمل گناه کبیره ده. احواله بالا جلد ۴ ص ۱۵۵۴

د تيست تيوب بي بي شرعي حيثيت

نن صبا د يو خاص انجکشن په ذريعه سره د بنځې رحم ته مني رسولې شي دې سره بيا بچې پيدا کيږي ديت ته تيست تيوب بي بي وايي، يا تلقيح صناعي ورته وائي. دا په ډيره مفاسدو باندې د مشتمل کيدو فحاشۍ او بي دينۍ ذريعه جوړيدو د وجي په اتفاق د علماؤ سره جائز نه ده. بيا هم که د چا اولاد نه پيدا کيږي او په بنځه او خاوند کې د اولاد صلاحيت موجود وي خو خاوند د خه وجې نه خپله مني د بنځې رحم ته نشي رسولې يا د بنځې په رحم کې د امساک او استقرار صلاحيت نه کيدلو د وجې نه د بچي پيدا کيدل ممکن نه وي نو په دې صورت کې دا مذکوره مطنوعي نسل کشي جائز کيږي خو شرط دادې چې مني د بنځې د خپل خاوند وي د دواړو په رضامندي سره وي او د دواړو مخامخ دا کار کيږي او ماهر مسلمان ډاکټر د طريقه تجويز کړي.

[حواله بالا جلد ۴ ص ۱۵۵۸]

د خاوند د توليد ماده د بلې بنځې رحم کې لويدل

د توليد په نوې طريقه کې داسې کيږي چې د خاوند او بنځې مني ميلاؤ کرل شي. او د تيوب په ذريعه سره د بلې بنځې په رحم کې کيښودل شي، اودا مخلوط مني د هغې په رحم کې غټيگي تر دې چې ماشوم شي. نو په دېکې د نسب ثبوت مسئله راځي چې نسبت به د چانه ثابتيږي نو د نسب د ثبوت دپاره ابتدائي وخت کې د خاوند او بنځې د نطفو اختلاط کافي دې نو چونکې په مذکوره صورت کې د خاوند او بنځې د نطفو په ابتدائي وخت کې اختلاط

شته او ددې نه بيا يوه علقه پيدا شي. او بيا د اجنبي په رحم کې واچولې شي، نو د نسب د ثبوت دپاره تر اختلاط پورې زمانه کافي ده بقيه د اجنبیه بنځې په منزله د مرضعه (پي ورکونکې) ده. ددې ماشوم حقيقي مور او پلار هم هغه دي چې د چا نطفه وي
(حواله بالا جلد ۴ ص ۱۵۵۹)

هوا خارجولو باندې صرف اودس دی استنجا نشته

که د چا نه هوا خارج شي. نو صرف اودس کول کافي دي دپرو او غټو بولو کولو نه بغير استنجا کول بدعت دي
(اپکے مسائل جلد ۲ ص ۱۷۳)

بنځه به د سر په کټ شوو وينستانو څه کوي؟

چې کله بنځه په سر کې ډومنز (منگز) کوي نو په ډمنز کې څه وينان پاتي کيږي دا غورځول نه دي پکار. ځکه چې د بنځو وينستان په ستر کې داخل دي دا وينستان چرته دفن کول پکار دي.
(حواله بالا جلد ۲ ص ۱۷۳)

په نوکونو پالش لکول د کفارو تقليد دي

چې کومې بنځې په نوکانو پالش لگوي نو دهغوی په نوکانو باندې د پالش نه پترې جوړيگي او اوبه ورسره لاندې نه رسيږي نو ترکومه پورې چې دا صفا نشي. نو اودس او غسل يې نه کيږي
(حواله بالا جلد ۲ ص ۱۷۴)

د ناپاکۍ په حالت د قراني اياتونو والا د تعويذ استعمال
 چې په کوم کاغذ ایت لیکلې وي هغه د ناپاکۍ په حالت کې مسح کول جائز نه دي خو که په کپړه وغیره کې دننه وي نو بیایې مسح کول جائز دي د دینه معلومه شوه چې د ناپاکۍ په حالت کې د تعويذ استعمال جائز دی چې کله په کپړه وغیره کې دننه وي.
 (حواله بالا جلد ۲ ص ۱۷۸)

په بیت الخلا کې کلمه په ژبه ویل
 په تشاب او بیت الخلا کې دعا په ژبه سره ویل جائز نه دي.
 (حواله بالا جلد ۲ ص ۱۸۰)

د داسې لکت سره بیت الخلا ته داخلیدل په کوم باندې چې د الله نوم لیکلې وي
 نن صبا خوانان په غاړه کې قسما قسم زنځیرونه اچوي په بعضی باندې د الله نوم یا بل څه مقدس کلمات وي نو د داسې زنځیر سره بیت الخلا ته داخلیدل نه دي پکار بلکې اوباس تل یې پکار دي (حواله بالا جلد ۲ ص ۱۸۰)

د سېي توکانړې نجس دي
 د سېي توکانړې نجس دي د دې وجې نه چې کوم ځای د سېي توکانړې اولګي هغه صاف کول پکار دي. (حواله بالا جلد ۲ ص ۱۸۰)

د نجسې وازګې صابن
 د ناپاکۍ وازګې استعمال جائز دی البته د داسې صابون استعمال

جائز دی کوم کې چې ناپاکه وازگه میلاو شوې وي ځکه چې د صابون جوړیدلو نه روسته نې ماهیت بدلیږي.

د بیوټي پالر شرعي حیثیت

بنځوته د زینت او سنگار کولو اجازت شته خو شرط دادی چې په حدود کې دننه وي په موجوده دور کې چې کومه بیوټي پالرو پېشه ده په دې ډیر قباحتونه دي چې ددې د وجې دا حرامه ده. هغه قباحتونه مختصراً دادی.

(۱) بعض ځایونو کې دا کارسري کوي چې خالصتاً بې حیاتي ده.
(۲) داسې بنځې په بازارونو کې د خپل زینت نمائش کوي او داهم بې حیاتي ده.

۱۳) د بیوټي پالرو کولو نه روسته په هلک او جینۍ کې فرق کول مشکل وي حالانکې د سړو د بنځو سره او د بنځو د سړو سره مشابهت موجب لعنت دې.

۱۴) عام تجربه داده چې دداسې کاروبار کونکو خلقو د دین او ایمان سره هیڅ واسطه نه وي ددې وجې نه دا ظاهري زینت او سنگار د باطني بیگار او فساد ذریعه هم ده. [حواله بالا جلد ۷ ص ۱۲۷]

د بنځو دپاره وینستان کټ کول

د بنځو دپاره د سروینستان کټ کول جائز نه دي.
[حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۱]

د جینکو غټ نوکان پریځودل

د نوکانو متعلق شرعي حکم دادی چې که هر هفته نه وي نو په

پينځلسمه ورځ دې نوکان کټ کوي که څلوېښت ورځې تيرې شوي او نکان چا کټ نه کړل، نو گناه ده هم دغه حکم د هغو ويښتانو دې کوم چې صاف کولې شي، په دې حکم کې ښځه او سړي دواړه برابر دي. (حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۵)

ايا د ځوان سړي ختنه کول جائز دي

ختنه کول د صحيح قول مطابق سنت او د اسلام نښه ده که والدينو په وړکوالي کې ونکړه نو د والدينو تساهل د ملامت لائق دې خو پخپله په دې سړي باندې څه گناه نشته، د ځوان کيدلو نه روسته که برداشت لري نو کول يې پکار دي، او که برداشت نه لري نو خير دي، او نن سبا خو سرجري او ډاکټري دومره ترقي کړيده چې د ختنې نه برداشت کيدو سوال نه پيدا کيږي باقي د ختنه نه کولو باوجود هم داسې مسلمان دي چې کله د الله او رسول احکامات په زړه سره مني. (حواله بالا جلد ۷ ص ۱۳۹)

په ښځې ډاکټري باندې ختنه کول

په ښځه ډاکټره باندې ختنه کول شرعاً څه گناه نه ده، خو چې کله ماشوم وي يا غټ سړي ختنه کول د ښځې دپاره جايز نه دي. (حواله بالا جلد ۸ ص ۱۵۱)

د برقي د کپري رنگ

ښځه د برقي دپاره هر قسم کپره استعمالولې شي اصل څيز د بدن پټول دي. (حواله بالا جلد ۸ ص ۱۵۵)

په اېرېشن سره د ولادت نه روسته د نفاس حکم

کله کله د څه سختې مجبوري د وجې نه په اېرېشن سره ماشوم پيدا کېږي نو په دې صورت کې د نفاس حکم دادي چې د اېرېشن نه روسته چې کومه وينه د رحم نه جاري شي هغه به نفاس شمارل کېږي او که صرف د اېرېشن د زخم نه وينه وځي او د رحم نه نه وځي نو بيا دا نفاس نه دي موندل وغيړه نه ساقط کېږي.

اخير الفتاوى جلد ۲ ص ۱۴۲

د سړي دپاره دنداسه استعمالول

سړي دپاره د زينت دارادې نه بغير صرف د صفائي دپاره دنداسه استعمالول جائز دي. | احسن الفتاوى جلد ۸ ص ۱۲۸

مصنوعي وينستان لگول

بعضي ښځې مصنوعي وينستان دخپلو وينستانو سره لگوي. که دا وينستان د انسان وي نو ددې لگول گناه کبيره ده. په حديث کې په دې باندې لعنت راغلې دی. که د بل څه ځناور وي نو جائز دي. | احسن الفتاوى جلد ۲ ص ۱۷۵

د شنډې چيلۍ پي استعمالول

که يوه چيلۍ بغير د بچي د پيدا کېدو نه پي شروع کړي نو څکل يې حلال دي | احواله بالا جلد ۲ ص ۱۲۴

په يوه بستره باندې د دوو نفرو اوده کيدل

د لسو کالو او د لسو نه د زيات عمر والا کسانو په يوه بستره اوده

کیدل جائز نه دي برابر خبره ده چې دواړه سړي وي یا دواړه ښځې یا یوه ښځه وي او بل سړی او برابر خبره ده چې یو نفر یو طرف او بل بل طرف ته وي چې کله په مینځ کې د څه کپړې رکاوټ نه وي که څه د کپړې وغیره رکاوټ وي نو بیا مکروه تنزیهې دي البته هلک د خپل پلار سره او جینی د خپلې مور سره اوده کیدې شي.

[حواله بالا جلد ۲ ص ۱۷۱]

په غسل خانه کې متیازې کول

په غسل خانه کې متیازې کول جائز دي چې کله فرش پوخ وي او په متیازو اوبه واچولې شي چې اوبه یې خویج کیدل بهتر دي ددینه د وسوسې پیدا کیدلو یره ده. [حواله بالا جلد ۸ ص ۱۸۲]

د انجکشن په ذریعه پی ایستل

د غواگانو اومینو والا اکثر غواگانو او مینو ته یو انجکشن لگوي چې په هغې سره غوا مینه پوره پی غولانځې ته راکوزوي او بیا په اسانۍ سره ایستلې شي. دا طریقه جائزه ده ځکه چې الله تعالیٰ ځناور د انسان د فائدې دپاره پیدا کړي دي نو د دوی نه فائده اخیستل جائز دي چې کله دوی ته څه تکلیف نه وي.

[حواله بالا جلد ۸ ص ۲۲۳]

د مور او پلار د گناهونو د معاف کولو طریقه

چې د چا مور او پلار د گناهونو ژوند تیر کړی وي او دا هم پته نشته چې توبه او استغفار شي کړی دی که نه، نو د والدینو د وفات نه روسته په اولاد باندې د دوی لاندیني حقوق دي.

۱۱۱ د هغوی دپاره دعا او استغفار کوي، ۱۲۱ مور او پلار د چاسره څه وعده کړې وي نو هغه پوره کولونه مخکې وفات شوي وي هغه وعده پوره کول، ۱۳۱ د والدينود خپلوانو سره صله رحمې او د تعلق والو خلقو سره ښه سلوک کول د څه شرف قید نه بغير د بدني او مالي عبادت ايصال ثواب کول. په دې څيزونو سره به د هغوی ګناهونه ان شاء الله معاف کيږي او په عذاب کې به يې سپکوالې راځي. [حواله بالا جلد ۹ ص ۲۸]

د ډيرو خاوندانو ښځه به قيامت کې چاته ميلاويږي

چې کله يوې ښځې د ډيرو خاوندانو سره نکاح کړي وي يعنې د يو د وفات نه روسته د بل سره او د بل د وفات نه روسته د بل سره، نو په بعض رواياتو کې راځي چې په جنت کې به دا ښځه اخري خاوند ته ميلاويږي او د بعض رواياتو نه معلومېږي چې ښځې ته به اختيار ورکولې شي چې د کوم سره يې ډير موافقت وي هغه به اختيار کړي او بعض حضراتو دافيصله کړې ده چې که ټول خاوندان په ښواخلاقو کې برابر وي نو اخري ته به ميلاويږي وګرڼه اختيار به ورکولې شي. [حواله بالا جلد ۹ ص ۱۴۳]

باکرات (چې واده ئې نه وي کړې) او مطلقات به چاته

ميلاويږي؟

باکراتو او مطلقاتو ښځو ته به په جنت کې اختيار ورکولې شي: چې څوک ئې خوښ وي که څوک يې هم خوښ نه وي نو الله تعالی به ورته مذکر حور پيدا کړي. [حواله بالا جلد ۹ ص ۱۴۴]

د لیوني د طلاقو حکم

که لیوني خپلې ښځې ته طلاق ورکړلو نو نه واقع کیږي ځکه چې د طلاقو د واقع کیدلو دپاره د خاوند عاقل او بالغ کیدل شرط دي او مجنون چونکې د عقل د نعمت نه محرومه دي ځکه ئې د طلاق اعتبار نشته. **افتاوی حقانیه جلد ۸ ص ۱۴۴۲**

د لیوني نه د جدا کیدو طریقه

د لیوني طلاق نه واقع کیږي ددی نه د ښځې د جدائی صورت دادی چې لیوني که مطبق وي یعنی د کال اکثره وخت په لیونتوب کې تیروي افاقه بالکل ورته نه کیږي یا ډیره لږه کیږي او بیا لیوني کیږي چې د هغه نه د سخت نقصان یره وي یا د گزاری څه صورت نه وي نو د وخت حاکم به د ښځې نکاح فوراً فسخ کړي او که لیونتوب مطبق نه وي نو خاوند ته به یو کال مهلت د علاج دپاره ورکړي په کال کې که صحیح شو نو صحیح ده ورنه تفریق به کولې شي. بیا که جماع یا خلوت صحیحه شوې وي نو د عدت تیروولو نه روسته به د ښځه بله نکاح کوي. **افتاوی محمودیه جلد ۲ ص ۱۹۲** که چرته مسلمان حاکم با اختیاره نه وه یا د شریعت موافق فیصله نه کوي نو د یو څو معززو او دیندارو خلقو ډله ډاکار کولې شي. خوش شرط دادی چې په ډله کې یو داسې عالم موجود وي چې په معاملاتو خبر وي د عرف نه خبر وي او په علم کې پوخ وي.

(حواله بلا ج ۲ ص ۱۴۷)

د طلاق په نیت سره چا ښځې ته اوایل ته مې پرېخوډې
که خاوند ښځې ته د طلاق په نیت سره اوایل چې ته مې پرېخوډې نو

په دې سره یو طلاق بائن واقع شو دوباره به نکاح کوي
ادارالعلوم دیوبند جلد ۹ ص ۱۳۷۲

ته په ما باندې حرامه نې؟

خپلې منکوحې ته داوایل چې ته په ما باندې حرامه یې، طلاق کنائي دي. په دې سره د طلاق واقع کیدل په نیت موقوف دي که خاوند د درې طلاقو نیت او کړو نو درې به واقع کیږي او که د دریو نیت نه وي صرف دا اراده یې وي چې ښځې ته طلاق ورکوم نو بیا یو طلاق بائن واقع کیږي او که ډیر کرته یې دا لفظ استعمال کړو، او د طلاقو نیت وي نو یو طلاق بائن به واقع شي دویم او دریم به لغوه وي افتاوی حقانیه جلد ۴ ص ۱۴۷۸

د غلې پیسې په پټه مالک ته واپس کول

که چا د بل نه روپی پټې کړې وي اوس که دا پیسې په څه طریقه سره مالک ته اورسوي نو د مواخذې نه به بري وي مالک ته د ویلو ضرورت نشته. (ادارالعلوم دیوبند جلد ۱۲ ص ۱۲۰۷)

چې کومه ښځه د زنا نه حامله وي د هغې عدت

د زنا د وجې نه د حاملې ښځې دپاره هیڅ عدت نشته، خو خاوند دې د جماع کولو دپاره د یو حیض تیریدو انتظار اوکړي چې چرته حامله نه وي که حامله وي نو د بچي پیدا کیدو پورې ورسره جماع کول جائز نه دي. (حواله بالا جلد ۴ ص ۱۵۴۴)

په عدت کې په واده يا مړي کې شريکيدل

د معتدي دپاره بغير د ضرورت نه د عدت د مکان نه وتل او په خوشحالي يا غم کې شريکيدل صحيح نه دي.

ادارالعلوم ديو بند جلد ۱۰ ص ۱۲۰۹

د معتدي د علاج دپاره وتل

که ډاکټر کورته نه راځي نو د سختې بيمارۍ د وجې نه معتد د کور نه بهر وتلې شي.

په عدت کې به مياشتې شمار کيږي که ورځې

که د بنځې خاوند د اسلامي مياشتې په رومبي تاريخ مړ شوي وي نو عدت به په مياشتو سره شمار کيږي ورنه ۱۳۰ ورځې به شمار کيږي. (احسن الفتاوى جلد ۵ ص ۱۴۴۸)

د نابالغ د خناور سره بدکاري کول

که د لسو يا يولسو کالونابالغه ماشوم د مينې وغيره سره بدکاري اوکړه، نو والدينو يا نې چې څوک مشر وي هغه ته به اويل شي. چې د ادا بڼو دلو دپاره ورته څه سزا ورکړه خو په لرگي به نې نه وهي، بلکې په لاس يا خپلۍ سره به سزا ورکوي او په نازک ځای لکه په مخ به يې نه وهي او ډير زيات به نې هم نه وهي. او خناور د سوزولو چې کوم حکم دی هغه د بالغ سره خاص دي.

(امداد الاحکام جلد ۴ ص ۱۲۵)

د ښځې سره په داسې حالت کې جماع کول چې ماشوم نې په سنگل اوده وي

چې کله ښځه او خاوند په یوه بستره اوکت کې اوده وي او ورسره داسې نابالغه پوهه ماشوم اوده وي چې د اوده کیدلو نه روسته ورته څه خبر نه وي نو په داسې ځای کې جماع کول جائز دي. او که په خوزیدو سره بیداره کیږي نو بیا په داسې ځای کې جماع کول جائز نه دي چې کله ماشوم په دې پوهیږي. (حواله بالا جلد ۴ ص ۱۴۰۴)

د علاج دپاره د ښځې سر خړل

که د ښځې په سر کې بیماری وي او ډاکټروای چې ددې علاج به د سر خړلو نه روسته کیږي نو په داسې صورت کې که بغیر د خړلو نه علاج مفید نه وي نو مجبورا د سر په خړلو اجازت شته.

د متيازو دا فلتړ کولو حکم

که د یو شي حقیقت بدل شي نو احکامات یې بدلیږي او که صرف اجزائي په څه وجه جدا جدا کړل شي نو په دې سره احکام نه بدلیږي مثلاً غټ بول چې اوسزیکي او ایره ترې جوړه شي. نو حرمت او ناپاکي یې ختمیږي. که په څه طریقې سره ددی بعض اجزاء اباستل شي. چې بوټې ختم شي نو ددې باوجود یې ناپاکي نه ختمیږي، د متيازو د فلتړ کولو سره متيازې د خپل حقیقت نه نه اوځي بلکه د متيازو بدبوداره اجزاء اوباستل شي ځکه به دا ناپاکه وي د دې د اودس او غسل دپاره استعمالول جائز نه دي او که د بدن څه حصې ته اولگي نو ناپاکه کیږي. (جدید فقهي مسائل ص ۱۵۲)

د سپي د ژبې مرهم

غالباً په بعض امراضو کې د سپي د ژبې مرهم استعمالیږي نو دا مرهم ناپاک دي، د سخت ضرورت او د متبادل صورت د عدم موجودګۍ نه بغیر د دې استعمال صحیح نه دی، چې په کوم ځای دامرهم اولګي هغه نا، ګټور کيږي. (جدید فقهی مسائل ص ۱۵۲)

د جنسي خواهشاتو د تکميل دپاره د مصنوعي اندامونو استعمال

د مصنوعي اندامونو یا د مصنوعي ښځې او سړي نه فائده اخیستلو کې د فطرت د قانون مخالفت خپلې انتها ته رسیږي ځکه چې کوم سړي لواطت یا جلق (لاس نه کار اخیستل، کوي هغه اتفاقاً د خپلو جزیاتو د وچې نه داسې کوي خو چې کوم کم بخت خاص دهم دې مقصد دپاره د داسې اندامونو یا مصنوعي انسانانو استعمال کوي هغه گویا ددې کار د بیا بیا کولو په ارادې سره دا څیزونه اخلي، او دا غیر فطري طریقه ده خپل ژوند دپاره مستقل ملګري جوړوي بیا ددې په ناجائز کیدو کې څه شبه ده؟ افسوس چې انسانان نن هغه مقام ته رسیدلي دي چې هلته ځناور هم نه دي رسیدلي (جدید فقهی مسائل ص ۱۷۳)

د جماع په وخت د نرود لوپ استعمال

په موجوده زمانه کې د بچو په تعداد کې کمی دپاره یو مخصوص قسم ربر استعمالیږي په دې ربرونو کې یو خو هغه ربر وي چې سړي ئې خپل مخصوص اندام ته اغوندي دپته نرود واني، دوهم قسم هغه ربر دي چې ښځه ئې د خپل رحم په خوله اچوي دې دپاره چې

مڼي دننه داخله نه شي ديته لوپ وائي نو د نرود اود لوپ استعمال
مکړوه دې بالخصوص هغه وخت چې کله دا صرف د معاشي تنگۍ
په احساس مېني وي البته که د څه عذر دوجې نه وي نو اجازت
شته. مثلاً يو ماشوم موجود وي د پيو څکلو والا او د حمل سره د
پيو د وچيدولو لپاره وي يا د حمل کيدو په صورت کې د ښځې
صحت ته سخته خطر وي سړي ته پکار دي چې د نرود استعمالولو
په وخت کې د ښځې نه اجازت واخلي ځکه چې د نرود سره ښځې ته
دومره لذت نه حاصلېږي لکه د نرود نه علاوه.

ملایه و سبزه و زعفران و ... : اجلاید فقهی مسائل صفحه ۱۷۴

$$e_1, e_2, e_3, e_4$$

د نړود په صورت کې د غسل وچوب

د تروډ سره د جماع کولو په وخت کې غسل واجب کیږي

۱۵۰

۱- در صورتی که در یک سال دو بار در یک منطقه آلودگی رخ دهد، باید در آن منطقه یک بار در یک سال یک بار در یک منطقه آلودگی رخ دهد، باید در آن منطقه یک بار در یک سال

د حایضې او نفاس والا ښځې مری ته غسل ورکول

چې کومه بڼه د حیض یا نفاس په حالت کې وي ، دهغې مری ته

عسل وړكول مكروه او منع دي. ابهشتي زيورص ۱۷۷۱

۳۲

یہ مکتوب ایک ایسی ہیئت کے ایک شخص کے نام سے لکھا گیا ہے جو ایک ایسی ہیئت کے ایک شخص کے نام سے لکھا گیا ہے

الحمد لله الذي جعلنا من عباده الصالحين

هذه الوثيقة هي من الوثائق التي تخص

مکتبہ اسلامیہ دارالافتاء دہلی

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

د ایدز متعلق مسئلې

ایدز یو مرض دی چې د انسان د بدن دفاعي نظام تباہ کوي عام طور سره دا مرض د جنسي غلط کارو د وجې نه پیدا کیږي که څوک د ایدز مریض وي او خپل مرض نه ظاهر کړي نه وي او د یوې ښځې سره نه نکاح او کړه نو په دې صورت کې ښځې ته د نکاح د فسخ کولو حق حاصل دی. همدغه شان د نکاح نه روسته که چاته دا مرض لاحق شو. او خطرناک حده ورسیري نو د نکاح د فسخ کول حق حاصل دی.

د ایدز بیماره ښځه که حامله شي. او د مستند ډاکټر د رائي مطابق غالب گمان داوي چې ماشوم به هم په دې مرض کې مبتلا کیږي نو په داسې صورت کې په حمل کې د روح راتلو نه مخکې د حمل اسقاط جایز دی چې هغه مدت فقهاؤ ۱۲۰ ورځې ښودلې دي. د ایدز مریض که دې مرض په پوره گرفت کې اخیستې وي او د ژوند د معاملاتو د ادا کولو نه معذوره وي نو داسې سړې به د مرض الموت مریض حسابیږي.

د ایدز د مریض دا اخلاقي ذمه داري جوړیږي چې خپل د کوروالو او متعلقین خبر کړي او پخپله هم احتیاطي طریقه اختیار کړي. د ایدز مریض که خپل مرض پتیدلو باندې د ډاکټر نه اصرار کوي او د ډاکټر په رائي کې ددې مرض پتولو کې ددغه مریض کوروالو او متعلقینو ته ددې د ضرر لاحق کیدلو قوي یره وي نو د ډاکټر ذمه داري ده چې د صحت محکمې او متعلقه حضراتو ته اطلاع ورکړي. د ایدز او په نورو متعدي (بل ته منتقل کیدونکو) امراضو کې د

مبتلا مريضانو د کوروالاؤ او متعلقينو ذمه داري جوړېږي چې دا مريضان يواځې نه پريگدي په طبي لحاظ سره د دوی پوره خيال ساتي. او دوی د علاج معالجه او په نورو تدابيرو کې پوره پوره تعاون او کړي.

په ايدز کې مبتلا ماشومان د تعليم نه محرومه کول نه دي پکار. ضروري احتياطي تدابيرو سره د تعليم بندوبست کول پکار دي. د ايدز د مريض د خپل مرض نه د واقف کيدو نه روسته چا صحت مند انسان ته ددې مرض منتقل کول حرام دي او گناه کبيره ده. داسې سړي په معاشرې باندې د بدو اثراتو غورزولو د وجې نه د سزا مستحق دي.

دغه فيصله په مسلم يونيورسټي علي گره کې په اتم فقهي سمينار کې اوشوه چې په دې باندې د پوره هندوستان د مختلفو ديني مراکزو او مالکواراهنمائي کونکي علماؤ فقهاؤ او د جديدو علومو ماهرينو درې ورځې غور او فکر او کړو او دا فيصله ئې اوکړه چې کومه پورته ذکر شوه. (اهم فقهي مسائل صفحه ۱۸۷)

د هغې ښځې سره نکاح چې اندامونه ئې ميلاؤ وي پيوسته وي

که يوه ښځه پيدائشي طور سره داسې وي چې ټول اندامونه ئې پيوسته وي او په اپريشن سره ددې اندامونه د يو بل نه جدا کول ممکن نه وي نو سوال دادې چې ددې ښځې وجود د دوؤ ښځو مجموعه ده نو ددې نکاح به څنگه کولې شي. په دې کې دري صورتونه ممکن دي.

دواړه د يو سړي په نکاح کې ورکړې شي. په ديکې قباحت دادې چې يو سړي په نکاح کې به دواړه جمع شي. او قران کريم ددې نه

صراحتاً معانعت کرے دی
دوہم صورت دادی چہ دواہ د جدا جدا سرو پہ نکاح کی ور کرے
شی ددی قباح تہ رومبی صورت نہ ہم دیر دی خکہ چہ کلہ دوہ
بنخہ یو خای وی نو دخلی بنخہ نہ علاوہ د بلی بنخہ سرہ د زنا
امکانات پیدا کیے

دریم صورت دادی چہ ددی بلکل نکاح اونشی مولانا اشرف علی
تہانوی دی صورت تہ ترجیح ور کریدہ او بعض اہل علم و رومی
صورت اختیار کرے دی اجدید فقہی مسائل ص ۱۵۲

د جنس تبدیلی نہ روستہ احکامات

د جنس تبدیلی «د بنخہ نہ سری جو ریدل او د سری نہ د بنخہ
جو ریدل حرام او موجب لعنت دی خو کہ چا داسی او کزل او د ہفہ
جنس تبدیل شو او واقعی د بنخہ نہ سری جوہ شو نو د سرو
احکامات بہ پہ دی باندی جاری کیے او کہ د سری نہ بنخہ جوہ
شو نو د بنخو احکامات بہ پری جاری کیے

آپکے مسائل جلد ۸ ص ۱۴۰۴

د شہوت کمونگی دوا یانی

کہ چاتہ پہ گناہ کی د مبتلا کیدو یقین یا غالب گمان وی نو روڑہ
نیول ور تہ پکار دی پہ دی سرہ بہ شہوت کی کمی راشی، خو کہ
خوک داسی نشی کولی او شہوت پکی دیر وی چہ د زنا یرہ وی نو
پہ دی صورت کی د جماع خواہش عارضی طور سرہ ختمولو یا
کمولو دپارہ د دوائی استعمالولو اجازت شتہ اعلاج او معالجہ
کے شرعی احکام ص ۱۱۴۳

په فرج کې ګوته داخلول

که یو سړې خپل خواشوات د ذکر نه علاوه په بل شي سره پوره کوي مثلاً په فرج کې ئې ګوته وهي نو مفتي محمود الحسن صيب لکلي چې فرج د ګوتو د داخلولو او لوبیدلو ځای نه دی او ګوته د جماع آله نه ده. که دا سړې عنین (نامرد) وي جماع نشي کولې. د خپلې ښځې حق نشي ادا کولې نو طلاق دې ورکړي دې دپاره چې هغه ځان ته بل انتظام او کړي. (فتاوی محمودیه جلد ۲۹ ص ۱۱۴۳)

په بیت الخلا کې خبرې کول

په بیت الخلا کې د قضاء حاجت د حالت نه علاوه هم خبرې کول صحیح نه دي مثلاً څوک په بیت الخلا کې اودس کوي نو تسمیه او نورې دعاګانې به نه وایي دغه شان بغیر د ضرورت نه ټوخي کول هم مکروه دي. (فتاوی عثمانی جلد ۱ ص ۱۳۱۲)

د طهر متعلق یو څو بنیادي خبرې

د طهر حقیقت: د طهر معنی په لغت کې پاکي ده او د شریعت په اصطلاح کې د حیض او نفاس په مقابلې کې پاکي ته طهر وائي. یعنې چې کله به یوه ښځه د حیض او نفاس حالت نه وي نو د پاکي مودې ته په شریعت کې طهر وائي. د طهر موده: د طهر کم نه کمه موده پینځلس ورځې او پینځلس شپې (۳۲۰ ګنټې) دي او د زیاتې مودې څه حد نشته ددې وجې نه که چرته د پینځلسو ورځو شپو نه زیاته څومره موده د حیض او نفاس وینه رانشي هغه پوره موده به په طهر پاکي کې شمار کیږي.

د طهر قسمونه

د طهر بنيادي توگه سره دوه قسمونه دي: طهر صحيح، طهر فاسد.
بيا د طهر فاسد دوه قسمونه دي: طهر تام، طهر ناقص.

طهر صحيح: د حيض د دوه وينو يا د حيض او نفاس د وينو په مينځ کې که د پاکې موده پينځلس ورځې او شپې يا ددې نه زياته وه او د پاکې په درې ورځو په شروع مينځ او اخر کې د استحاضې وينه نه وه نو د پاکې داسې مودې ته طهر صحيح وائي.

د طهر صحيح مثال: يوې ښځې ته څلور ورځې وينه راغله بيا شپاړس ورځې ورله هيڅ وينه راغله بيا څلور ورځې وينه راغله نو د شروع او اخر څلور څلور ورځې به د حيض شمارل کيږي او په مينځ کې شپاړس ورځې به د طهر صحيح شمارل کيږي.

د طهر صحيح حکم: دادې چې ددې طهر د وجې نه دواړه وينې جدا جدا شمارل کيږي او دا ښځه به د طهر په اعتبار سره معتاده (عادت والا) وي.

طهر فاسد (تام): د حيض د دوه وينو يا د حيض او نفاس د وينو په مينځ کې د پاکې موده د پينځلسو ورځو او شپو يا ددې نه زياته وي خو د پاکې ددې ورځو په شروع مينځ يا اخر کې د استحاضې وينه هم راغلې وي يا ددې طهر مخکې او روسته راتلونکې دواړه وينې يا په دواړو کې څه وينه صحيح نه وي نو د پاکې داسې موده طهر فاسد تام شمارل کيږي. (دپته حکمي پاکي هم وائي).

د طهر فاسد تام مثال: د پاکې په شروع کې د استحاضې وينه وي لکه مبتدا (چاته چې اول ځل د حيض وينه راغلې وي)، دپته يولس

ورځې وینه راغله او بیا تر پینځلسو ورځو پورې رانغله په دې صورت کې لس ورځې د حیض دي او شپاړس ورځې د پاکۍ دي چې په شروع کې نې یوه ورځ د استحاضې ده، لهذا ددې شپاړسو ورځو طهر ته طهر فاسد تام ویل کیږي.

د طهر فاسد تام حکم: ددې طهر د وجې نه دواړه ویني جدا جدا شمارل کیږي خو ددې د وجې نه ښځه د طهر په اعتبار سره معتاده د عادت والا، نه جوړیږي یعنې دا طهر د راتلونکي ځل دپاره عادت او معیار نه دي.

طهر فاسد ناقص: دې طهر ته طهر متخلل هم وائي د حیض د دوه وینو یا د حیض او نفاس د وینو په مینځ کې دپاکۍ موده د پینځلسو ورځو او شپو نه کمه وي نو دپته طهر فاسد ناقص او طهر متخلل وائي.

د طهر غیر متخلل مثال: یوې ښځې ته څلور ورځې وینه راغله بیا دیارلس ورځې وینه رانغله بیا پنځه ورځې وینه راغله نو په داسې صورت کې به د شروع نه تراخړه پورې مسلسل دوه ویشته ورځې د ویني جاري کیدل شمارل کیږي او په مینځ کې چې په کومو دیارلسو ورځو کې ظاهراً وینه نه ده راغلې هغه به د وینې د جاري کیدو په حکم کې وي لهذا په دې صورت کې به د قاعدې مطابق کتلې شي چې څومره ورځې د حیض جوړیږي د استحاضې او هم ددې مطابق به عمل کیږي.

د طهر متخلل حکم: ددې طهر د وجې نه دواړه وینې جدا جدا نه شمار کیږي بلکې د شروع نه تراخړه پوره د یوې وینې مسلسل جاري کیدل شمارل کیږي او نه دا طهر د بیا دپاره معیار او عادت جوړیدې شي بلکې دپته طهر مجازا ویلې شي ورنه په شرعي

اعتبار سره د دم متوالي (مسلل وینې) په حکم کې دې
د حمل ساقط کولو نه روسته د راتلونکې وینې حکم
د حمل ساقط کیدلو درې صورتونه دي:

(۱) **مستبین الملقه:** که حمل په داسې حالت کې ساقط شوې وي چې
ټول اندامونه یا یو اندام مثلاً ویښتان، نوکان، او گوټې وغیره یې
جوړ شوې وي نو د یته مستبین الخلق وائي ددې حکم د ژوندې
ماشوم په شان دې یعنې ددې نه روسته راتلونکې وینه به نفاس
شمارل کیږي.

(۲) **غیر مستبین الخلق:** چې د کوم حمل اندامونه نه وي جوړ شوې
هغه ته غیر مستبین الخلق وائي ددینه روسته راتلونکې وینه
نفاس نه دې بلکې حیض یا استحاضه ده، یعنې هغه وینه که د
حیض د کمې مودې دریو ورځو نه کمه وي یا ددینه زیاته وي او د
ظهر تام نه روسته راغلې وي نو حیض به وي ورنه استحاضه به وي.
(۳) **مشتبه الخلق:** که حمل په داسې حالت کې پزیتو، چې د
اندامونو جوړیدو یا نه جوړیدو ټی څه پته نه لگي او په دواړو
صورتونو کې اشتباه وي نو د یته مشتبه الخلق وائي حکم یې
دادې چې که حمل د څلورو میاشتو یا ددینه د زیاتې مودې وي نو د
اسقاط نه روسته وینه به د نفاس وي او که حمل ددې نه د کمې
مودې وي نو بیا به حیض یا استحاضه وي.

یعنې که دا وینه د حیض د کم مدت دریو ورځو او دریو شپونو نه کمه
یا زیاته وي او د ظهر تام نه روسته راغلې وي نو حیض به وي ورنه
استحاضه به وي، او که د حمل د مودې علم نه وي نو ددې په حکم
کې تفصیل دې.

یعنې که دیوې نېغې عادت په حیض کې لس ورځې اولس

شېبې ۲۴۰ گهنټې، او په طهر کې شل ورځې او شل شېبې
 (۴۸۰ گهنټې)، وي او د نفاس موده ټې څلويښت ورځې او شېبې
 (۹۶۰ گهنټې) وي او ددې حمل اتفاقاً د حيض په ورځو کې په ډومبې
 ورځ ساقط شي او وينه جاري شي نو د وينې د جاري کيدلو د ابتدا
 نه واخله تر لسو ورځو او شپو پورې به دا ښځه ناپاکه شمارل کيږي
 ځکه چې په دې ورځو کې صرف دوه احتماله دي چې دا ورځې به يا
 د حيض وي او يا د نفاس ځکه که دا حمل مستبين الخلقت وي نو دا
 ورځې به د نفاس شمارلې شي او که غير مستبين الخلقت وي نو دا
 ورځې به د حيض شي او په دې دواړو حالتونو کې يعني د حيض او
 نفاس په حالت کې په ښځه مونځ کول نه فرض دي او نه صحيح دي
 چې کله لس ورځې او شېبې پوره شي نو دا ښځه به غسل اوکړي
 ځکه چې اوس د حيض اکثره موده ختمه شوې ده او اوس ددې
 خبرې امکان شته چې دا ښځه پاکه شويده ددې نه روسته شل ورځې
 او شل شېبې به صرف په اوداسه سره مونځ کوي خو په مونځ کې به په
 شک سره وي ځکه چې په دې ورځو کې د طهر سره سره د نفاس هم
 امکان شته ددې نه روسته لس ورځې او لس شېبې به يقيناً مونځ
 پريگدي ځکه چې په دې ورځو کې صرف دوه امکانات دي چې دا
 ورځې به يا د حيض وي او يا د نفاس ددې نه روسته به غسل اوکړي
 ځکه چې اوس ددې دويم حيض او نفاس دواړو اکثره موده ختمه
 شوې ده، او تر شلو ورځو او شپو پورې به مونځ کوي او که مسلسل
 وينه راځي نو دغه شان به لس ورځې د حيض او شل ورځې د طهر
 حساب کولې شي.
 او که په اتفاق سره حمل د حيض د ټولو ورځو (لسو ورځو او شپو)
 تيريدلو نه فوراً روسته ساقط شي. نو دا اسقاط نه روسته به شل

ورځې او شپې صرف په اودس سره مونځ کوي ځکه چې په دې ورځو کې دوه امکانات دي چې دا ورځې به يا د طهر وي او يا د نفاس. بيا به لس ورځې او شپې صرف په اودس سره مونځ کوي خلاصه دا شوه چې په کومو ورځو کې د حيض يا نفاس يقين وي په هغو ورځو کې به مونځ نه کوي او چې په کومو ورځو کې به حيض او طهر يا نفاس او طهر کې شک وي نو په دیکې په شک سره مونځ کوي او د طهر د يقين په صورت کې به په يقين سره مونځ کوي.

د حيض او استحاضې بيان

(۱) هره مياشت کي چي کومه وينه د مخکې له طرفه ښځې ته راځي هغي ته حيض وائي کمه نه کمه موده ئې درې ورځي او شپې ده او زياته نه زياته موده يې لس ورځې او شپې ده که چاته د دريو ورځو شپو نه کمه وينه راغله هغه د حيض نه دې بلکې استحاضه ده. د څه بيماري د وجې نه به وي او که د لس ورځو نه زياته وه نو هغه هم استحاضه ده (بهشتي زيورص ۱۶۵)

(۲) که درې ورځې پوري شوې خو درې شپې نه دي پوره شوې لکه د جمعې په سحر وينه راغله او د اتوار په ماښام بنده شوه بيا هم دا حيض نه دې حواله بالا.

(۳) د حيض په مودې کې سره زيرده، شنه او خاورو پشان کوم قسم وينه چې هم راغله دا ټوله د حيض ده، چې تر کومه پورې د مالوچو بالکل سپين شوې نه وي چې ايڅې شوي مالوچ بالکل سپين شي

نو اوس به حيض نه پاکه وي.

دنهو کالونه مخکې اود پينځو پينځوس کالو نه روسته حيض نه راځي ددې وجې نه د نهه کالونه مخکې اود پينځه پنځوس کالو نه روسته چې کومه وينه راځي هغه استحاضه ده اوس د ۵۵ کالو نه روسته چې کومه وينه راشي که هغه بالکل سره ياتوره وي نو حيض دې او که شنه زېره يا خاورينه رنگ والا وي نو استحاضه ده. البته که دغې ښځې ته د ۵۵ کالو نه مخکې زېره، شنه يا خاورينه رنگ والا وينه راتله نو په دې عمر کې به هم حيض وي او که د عادت خلاف داسې وينه راغلې وي نو استحاضه به وي.

يوه ښځه چې د هغې عادت مقرر نه وي کله څلور ورځې کله اووه ورځې وينه راځي کله لس ورځې هم راځي نو دا ټوله وينه د حيض ده داسې ښځې ته که کله د لسو نه زياته وينه راشي نو کتلې به شي چې دينه مخکې مياشت کې څومره حيض راغلې ؤ بس دوهمه ورځې به حيض وي او بقيه استحاضه.

يوې جينۍ اول ځل وينه اوليده نو که لس ورځې يا ددې نه کمه وي نو ټوله د حيض ده. او که د لسو نه زياته راشي نو لس ورځې حيض دې او زياتي استحاضه ده.

د دوه حيضونو په مينځ کې د پاکې موده کمه نه کمه پينځلس ورځې ده. او د زيات هيڅ حد نشته نو که د څه وجې نه حيض نه راځي نو چې څومره وينه حيض نه راځي هغه ټوله به د پاکې زمانه وي.

او که يوه يا دوه ورځې وينه راغله او پينځلس ورځې پاکه وه بيا يوه يا دوه ورځې وينه راغله نو په مينځ کې پينځلس ورځې د پاکې زمانه ده.

د حمل په زمانه کې چې کومه وینه راځي هغه هم حیض نه دي
استحاضه ده برابره خبره ده چې څومره هم وي.
د بچي پيدا کيدلو په وخت کې د بچي راوتلو نه مخکې چې کومه
وینه راځي هغه هم استحاضه ده، بلکې تر کوم پورې چې د نیم بچي
نه زیات نه وي راوتلې تر هغه پورې به دا وینه د استحاضې وي.
د حیض په زمانه کې مونځ او روژه نیول صحیح نه دي البته دومره
فرق دي چې مونځ بالکل معاف وي قضا ئې نیشته او روژه معاف نه
ده بلکې روسته به ئې قضا ادا کوي.
که په فرض مونځ کې حیض شروع شو نو هغه هم معاف دي.
که د مونځ په اخري وخت کې حیض راغلو او تر اوسه ئې مونځ نه
دي کړي بیا هم دا مونځ معاف دي.
که عادت کې پنځه ورځې وي او وینه په څلورو ورځو بنده شوه نو
غسل به اوکړې او مونځ کول هم واجب دي.
خو تر کومه پورې چې پنځه ورځې نه وي پوره خاوند به ورسره
صحبت نه کوي کیدلې شي چې بیا وینه راشي.
یوې ښځې ته د دریو ورځو د وینې راتلو عادت وي خو یوه میاشت
داسې اوشول چې درې ورځې پوره شوې خو وینه بنده نشوه نو اوس
به غسل نه کوي او نه به مونځ کوي که پوره په لس ورځو یا ددې نه
کمه وینه بنده شوه نو ددې ټولو ورځو مونځونه معاف دي، او
داسې به ویلې شي چې عادت ئې بدل شو او که یولسمه ورځ هم
وینه راغله نو اوس معلومه شوه چې د حیض ئې صرف درې ورځې
وي بقیه استحاضه ده، نو غسل به اوکړي او د اوو ورځو مونځونو
به قضا راوړي.
که پوره لس ورځې او شپې وینه راغله او داسې وخت بنده شوه چې

صرف دومره وخت شته د مونځ په وخت کې چې صرف يو ځل الله اکبر او وائي نو د مونځ قضا واجبه ده.

چې کله وينه د سوري نه بهر راشي او په څرمن اولگي بيا به حيض شروع کيږي که چا په فرج کې مالوج ايځي وي نو تر کومه چې وينه په بهر طرف ښکاره شوي نه وي نو حيض به نه شروع کيږي.

د پاکې ښځې په خپل فرج کې مالوج کيښوده چې سحر شو نو د حيض وينه پرې لگيدلې وه. نو چې کله ئې وينه اوليده حيض به شمارل کيږي.

د حيض په وخت کې په فرج کې مالوج کيښودل د ځوانې باکرې دپاره مستحب دي او ښې دپاره د حيض په حالت کې سنت او ددې نه علاوه د پاکۍ په حالت کې مستحب دي.

که يوې ښځې ته د درد يا بل څه علامې نه د حيض راتلل معلوم شول خو تراوسه وينه د فرج په بهرنۍ حصه څرگنده شوې نه ده. نو داسې صورت کې مونځ پريځودل جائز نه دي.

مبتداء هغه ښځې ته وائي چې په ژوند کې ورته اول ځل حيض راغلې وي.

معتاده: کومې ښځې ته چې د تير شوي عادت موافق حيض راځي هغې ته معتاده وائي.

ناسيه: کومه ښځه چې د خپل حيض او طهر يا صرف د حيض عادت هير کړي دپته ناسيه وائي، ضاله، مضله او متحيره هم ورته وائي.

د عادت یا ساتلو طریقہ

ہرے نسخے تہ کہ مبتدا وی کہ معتادہ دخیل حیض او طہر عادت ورتہ یاد ساتل پکار دی او ددی طریقہ دادہ چہ مثلاً پہ دریم رمضان پہ ورخ د چارشنبہ ۱۱:۲۰ باندی د حیض وینہ شروع شوہ. او پہ اتم رمضان د پیر پہ ورخ سحر ۸:۲۵ باندی ختمہ شوہ ددی نہ روستہ بیا پہ پنخویشتم رمضان د زیارت پہ ورخ سحر لس بجہ حیض شروع شو او پہ دیرشم رمضان پہ ورخ د منگل ماہنام پوری جاری و نو گویا ددی نسخے د حیض عادت خلور ورخے دولس گنتی او پینخہ منتہ دی او د طہر عادت نی اولس ورخے یوہ گنتہ او پینخہ دیرش مینتہ دی.

ددی بیان مطابق ہرے نسخے تہ کہ معتادہ وی او کہ مبتدء دخیل حیض او طہر عادت ورتہ یاد ساتل او محفوظ کول ضروری دی
(خواتین کے مخصوص پاکی و ناپاکی کے احکام ص ۱۳۲)

ترجمہ

العبد الضعیف فضل امین حقانی بدارہ الفانی
واسال اللہ ان یجعلہ خالصۃ لوجہہ الکریم

Design by: NoorPrinters>+923115561212

نیلای کتب خانہ
سر دار پلازہ اکوڑہ ٹنک

